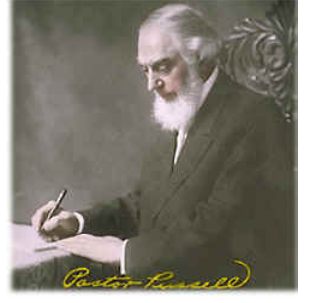

Laodicean Times

லவோதிக்கேயன் டைம்ஸ்

1916 - 1879 ஈ - பிரிண்ட்ஸ் தமிழாக்கம்

தொகுப்பு 4 தொகுதி 1 ஜனவரி - ஜூன் 2014

R 5908

கடைசியாக, சகோதரரே, சிந்தியுங்கள்

FINALLY, BRETHERN, THINK

“கடைசியாக சகோதரரே,
உண்மையுள்ளவைகளெவைகளோ,
ஒழுக்கமுள்ளவைகளெவைகளோ,
நீதியுள்ளவைகளெவைகளோ,
கற்புள்ளவைகளெவைகளோ,
அன்புள்ளவைகளெவைகளோ,
நற்கீர்த்தியுள்ளவைகளெவைகளோ, புண்ணியம் எதுவோ,
புகழ்எதுவோ, அவைகளையே
சிந்தித்துக்கொண்டிருங்கள்” - பிலிப்பியர் 4:8

நம் ஜீவியத்தின் எல்லா நிகழ்வுகளிலும் மனதின் மாபெரும் செல்வாக்கை சரியாக உணர்ந்தவர்கள்-அது கற்றறிந்தவர்களாக இருந்தாலும், விஞ்ஞானிகளாக இருந்தாலும் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கையில் ஒருசிலரே காணப்படுகிறார்கள். தாய்மார்களுள் சிலரே கருவில் வளர்கின்ற பிறப்படையாத குழந்தைகள் உருவாவதில் தங்களுடைய சிந்தனைகள் பெரும்பங்கு வகிப்பதை உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அந்த சிந்தனைகள் குழந்தைகளுக்கு உதவிகரமாகவோ அல்லது காயமேற்படுத்தும் பண்புகளையோ கொடுக்கிறது. இதை தகப்பன்மார்களில் சிலரே உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அல்லது அவர்களுடைய மனைவிமார்களோடு இசைவாக இணைந்து, நேரிய குழந்தைகளை பெற்றெடுக்க தேடுகிறார்கள். அவர்களது மனைவியர் கர்ப்பந்தரிக்கும்போது, நேரிய சிந்தனைகள் மற்றும் குறிக்கோள்களை வளர்க்கவும், அழகு, இரக்கம், கலை, தூய்மை, தெய்வபக்தி மற்றும் ஆவிக்குரிய ஜீவியம் ஆகியவற்றில் உயரிய கருத்துக்களால் அவர்களின் மனஉணர்வுகளை கிளர்ச்சியுறச் செய்கின்றனர். ஒரு தாயினுடைய எண்ணங்களின் வல்லமை தன் குழந்தையிடத்தில் நன்மைக்காகவோ அல்லது தீமைக்காகவோ இருக்கிறது என்பதை ஜனங்கள் அறிந்துகொள்ளும்பொழுது அது சந்தேகத்திற்கிடமின்றி பலவீடுகளில் அடிப்படைக்கூறுகளில் பெரும் மாற்றத்தை விளைவிக்கும். நம்முடைய திடநம்பிக்கை என்னவெனில்,

பெரும்பாலான ஜனங்கள் தவறைக்காட்டிலும் சரியானதையே பெரிதளவில் செய்கிறார்கள். அவர்களது அறியாமையே அவர்களின் இடறுதலின் கற்களாகவும், பிரதான பிரச்சனையாயும் உள்ளது.

வேதாகமம் பொதுவாகவே மனுக்குலத்தின்பேரில் அதிக ஆர்வம் காண்பித்தபோதிலும், தேவபிள்ளைகளுக்கென்றே முகவரியிட்டிருப்பதை நாம் ஒருபோதும் மறந்துவிடக்கூடாது. இவர்களே கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்து மூலமாக அவரோடுகூட ஒரு விசேஷித்த உடன்படிக்கைக்குள் நுழைந்திருக்கின்றனர். பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டதன்மூலம் புதியசிருஷ்டியாக மாறியிருக்கின்றனர். ஆயிரமாண்டு அரசாட்சியின்போது உலகின் ஜனங்கள் கற்பிக்கப்பட்டு வளர்ச்சியடைந்திருக்கும். ஆனால் தற்போது, தற்கால ஜீவியத்தில், பரிசுத்தாவியின் ஜெனிப்பிக்கப்படுதலை அடைந்தவர்கள், வளர்ச்சியடைவதற்கான ஒரேவாய்ப்பு அவர்கள் முன்பாக உள்ளது. மேலும் இவர்களுக்கான ஒரே மாபெரும் நம்பிக்கை, நீதிமான்களுக்கான உயிர்த்தேழுதலாகிய ஆவிக்குரிய நிலைமையில் பூரணப்படுதலே ஆகும். ஆகவே அதிகதிகமாக கர்த்தரின் முன்மாதிரியை பின்பற்றுவது கிறிஸ்தவனது கடமையாயுள்ளது. விசேஷமாக, கிறிஸ்துவுக்குள்ளான தன் உடன்சகோதரரின் நலனுக்காக அர்ப்பணிப்பது அவசியமாயுள்ளது.

சிந்தனையின் வலிமை :-

அப்போஸ்தலரின் புத்திமதியை ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் தனிப்பட்ட முறையில் தனக்கே உரியதாகவும்,

இம்மாத வெளியீட்டில்

கடைசியாக, சகோதரரே, சிந்தியுங்கள்	1
பரிசுத்தமாவதற்கே காலம் இன்னும் வேண்டுமோ?	3
அறுவடை சேர்த்தலும் தரம்பிரித்தலும்	3
தேவசித்தமதிலே இளைப்பாறிடுவேனே	7
அவர்கள் பெலத்தின்மேல் பெலனடைந்து.. ..	7
நம் கர்த்தராகிய இயேசுவின் உத்வேகமளிக்கும் வாக்குத்தத்தம்	11
ராஜா பிரசன்னமாயிருத்தலின் அடையாளங்கள்	12
தந்தை உன்னையே நேசிக்கின்றாரே -	16

லவோதிக்கேயன் டைம்ஸ் ஆப் லவோதிக்கேயா. தேவனுடைய வார்த்தையின் ஜகவரியங்களை லவோதிக்கேய தூதரின் படைப்பான ஈ-பிரிண்ட்ஸின் தமிழாக்கம் வாயிலாக புரிந்து கொள்ளத்தூண்டுதலில் சகோதரர்களுக்கான ஊழியமாக வெளியிடப்படுகிறது. தொடர்புக்கு, தமிழ்நாடு வேத மாணவர்கள். M1043, ஹவுசிங் யூனிட், கணபதி மாநகர், கணபதி, கோவை - 6. செல் : 9344144000

அதோடுகூட, திருச்சபைக்குமான பொதுவான புத்திமதியாகவும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். இதனால் நம் திறவுவசனத்தில் சுட்டிக்காட்டின நெறிப்படி, மகாபரிசுத்தமான விசுவாசத்தில் ஒருவரையொருவர் கட்டிஎழுப்ப ஆர்வங்காட்டுவர்.

ஒவ்வொரு நபர்க்கும் தன் சொந்த சிந்தையை அக்கறையோடு கவனித்துக்கொள்ளும் பொறுப்பு உண்டு. நாம் கிறிஸ்தவர்களானபிறகு நம் சித்தத்தை கர்த்தருக்கு கொடுத்துவிட்டோம். அந்த ஒப்பந்தத்தின்படி, உடன்படிக்கைசெய்தது முதற்கொண்டு இனி நாம் நமது சித்தம் கட்டளையிடுகிறவற்றை பின்பற்றக்கூடாது. அதற்கு மாறாக, இவற்றை புறக்கணித்துவிட்டு, கர்த்தரது சித்தத்தின் வழிகாட்டுதலை பின்பற்றவேண்டும். இந்த நிபந்தனையின் அடிப்படையிலேயே கர்த்தர் நம்மை அவரது குடும்பத்திற்குள் ஏற்றுக்கொண்டார். இந்த நிபந்தனைகளை பின்பற்றும்போது தோல்வியைத் தழுவினால், அது நாம் செய்த நம் உடன்படிக்கைக்கு முரண்பாட்டை ஏற்படுத்தும். நம் கர்த்தர் தம் வசனத்தின்மூலமாக, தமது சித்தம் இன்னதென்று அவசியமான அறிவுரைகளை தந்திருக்கிறார். இந்த செய்திகளை நம் நன்மையும் நேர்மையுமான இருதயத்தில் பெற்றுக்கொள்ளும்போது, கீழ்ப்படிதலின் கணிகளை விளையச்செய்வதோடு, இது ஆவிக்குரிய கணிகளில் வளர்வதற்கு வழிநடத்துகிறது.

ஒரு மனிதனது இருதயத்தின் சிந்தனை எப்படியுள்ளதோ, அப்படியே அவன் இருக்கிறான். பெரும்பாலான கிறிஸ்தவர்கள் மாம்ச இச்சைகளுக்கு விலகி, தங்களது செயல்பாடுகளை ஆளுவதற்கு கற்றிருக்கிறார்கள். நாவினால் நாம் தேவனை துதிக்கிறோம், அதே நாவு, உடன்சிருஷ்டிகளை காயப்படுத்தவும் உபயோகிக்கக்கூடாது என்று அறிந்து, அநேகர் தங்கள் நாவுகளை ஓரளவு கட்டுப்படுத்த கற்றிருப்பதாக அப்போஸ்தலர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்(யாக் 3:1-10). நம் சிந்தையை, சித்தத்தை கட்டுப்படுத்தாமல், தேவசித்தத்தின் கீழாக கொண்டுவராமல், நம் நடக்கை மற்றும் வார்த்தைகளை கட்டுப்படுத்துவது கடினம். ஆகவேதான் தேவன் தாம் என்ன எதிர்பார்க்கிறார் என்பதற்கான காரணத்தை காண்பித்து, நமக்குமுன்பாக மகாமேன்மையும் அருமையுமான விலையேற்பெற்ற வாக்குத்தத்தங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். இவைகள் நம் சிந்தையிலும், வார்த்தையிலும் செயல்பாடுகளிலும் நம்முள்ளிருந்து கர்த்தருக்கு பிரியமானதை மற்றும் கர்த்தருடைய சித்தத்துக்கேற்ப கிரியைசெய்யும் நோக்கத்தோடு அருளப்பட்டிருக்கிறது.

சுய பரிசோதனைக்கான கேள்விகள் :-

அப்போஸ்தலர் தம்முடைய ஆதாரவசனத்தில் நம்மை நம்முடைய எண்ணங்களை, நம்முடைய வார்த்தைகளை மற்றும் நடத்தையை கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவருவதற்கான முறையான பயிற்சியை

மேற்கொள்ளும்படி சுட்டிக்காட்டுகிறார். ஒவ்வொரு சிந்தனையும் சவாலாக இருக்கவேண்டும். அது தீய சிந்தனையாக அல்லது சீர்கேடான சிந்தனையாக இருக்கும்பட்சத்தில் அதை அனுமதித்தால் அது துளிர்விட்டு வளர்ந்து, நம்முடைய வார்த்தைகளை மற்றும் நடத்தைகளை பெரிய அளவில் கறைப்படுத்துவதோடு, அது மற்றவர்களையும் அசுத்தப்படுத்தும். இந்த பாடத்தின் அடிப்படையில் அப்போஸ்தலன் வெளிப்படுத்துகிற விசாலமான நேர்கோட்டில் தொடர்ந்துசெல்வதன்மூலம் நாம் அந்த சவாலை நிறைவேற்ற கற்கமுடியும். முதலாவதாக, தீர்மானம் எடுக்க கணிசமான நேரம் தேவைப்படலாம், அதன்பின்பு உடனுக்குடன் தீர்மானிக்குமளவு படிப்படியாக வளர்ச்சிபெறுவோம்.

1. நம்முடைய சிந்தையில் ஆலோசித்துவருகிற கருத்து கனத்திற்குரியதா ?

அப்படி இருக்குமானால், அது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியது, மற்றும் ஊக்குவிக்கக்கூடியது. அவ்வாறில்லாவிடில் அது உடனடியாக வெறுத்து ஒதுக்கப்பட்டு, ஒரு தீமையின் ஆதிக்கமாக சிந்தையிலிருந்து உடனடியாக அகற்றிவிடவேண்டும்.

2. இந்த சிந்தை, தூய்மையானவற்றை பரிந்துரைக்கிறதா ? - உணர்ச்சி மற்றும் சுயநலம் சம்பந்தப்பட்டதல்ல ?

ஆம், தூய்மையானவற்றை பரிந்துரைக்கிறது என்றால், இது இந்த பரிட்சைகளில் வெற்றிபெற்று, முன்னேறி, அது மேலும் கூடுதலான ஆலோசனைக்கு நடத்தப்படலாம். அவைகளில் அதன் தூய்மை நிரூபிக்கப்பட தவறும் பட்சத்தில், மிகப்பெரிய விளைவை ஏற்படுத்தும் சிந்தனையாக கருதி, கொடிய தொற்றுநோயால் பாதிக்கப்பட்ட ஒன்று நம் வீட்டிற்குள் நுழைந்தால் எப்படி விரட்டியடிப்போமோ அதுபோல உடனடியாக வெளியேற்றப்படவேண்டும்.

3. அது அன்புடைய சிந்தனையா ? அது அன்பு செய்வற்றோடு சம்பந்தப்பட்டதா ? அது அன்பின் ஆதிக்கங்களை ஊக்கப்படுத்துகிறதா அல்லது அது வெறுப்பு ஆத்திரம் கோபம் பொறாமை ஆகியவற்றை அடையாளங் காண்பிக்கிறதா ?

அது அன்புடையதாக இருக்குமாயின் தொடர்ந்து முன்னேற்றமடையவேண்டும். இல்லையென்றால் அது உடனடியாக அகற்றப்படவேண்டும். அது நமக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தீங்கு விளைவிக்கும்படி, அதை மேலும் தொடர்ந்துசெல்ல அனுமதிக்கக்கூடாது.

4. அது புகழ்ச்சிக்குரியதாக உள்ளதா ? அதாவது இது உலகத்தால் புகழ்ந்து பேசக்கூடிய விஷயமா ? என்ற அர்த்தத்தில் அல்ல.

அப்போஸ்தலனும், ஏன் நம் ஆண்டவராகிய இயேசுவும் இந்த உலகத்தால் தூஷிக்கப்பட்டனர். அவர்களுக்கு எதிராக எல்லா விதத்திலும் தீயனவற்றை தவறுதலாகப் பேசினர். இங்கு “புகழ்த்தக்க” என்ற வார்த்தைக்கு, உயர்ந்த மதிப்புடைய ஜனங்களால் அறிந்து

புரிந்துகொள்ளப்பட்ட சிந்தையின் பொருளையே நாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

5. சிந்தையில் ஏதேனும் புண்ணியம் உண்டா அல்லது புகழ்ச்சிக்குரிய என்ற வார்த்தையின் உணர்வுகள் ஏதேனும் இதில் உள்ளதா ?

அப்படியிருக்குமாயின் அக்கருத்து அனுமதிக்கப்படலாம். அப்படியில்லையென்றால் அது விரட்டியடிக்கப்படவேண்டும். ஒருவேளை அது குற்றமற்றதாக இருந்தபோதிலும், எந்த மதிப்பும் இல்லாததே உண்மை நிலையாய் இருக்கும்போது, அதை தள்ளிவிடலாம். தீமையற்ற காரியங்களை மாத்திரம் நாம் எண்ணுவதற்கு நமக்கு நேரமுமில்லை, இடமுமில்லை. ஏதாவதொருவழியில் ஆதாயம் அளிப்பதும், நேர்மறையாக நன்மை தருவதும், உதவிகரமானவைகளை நம் இருதயத்திலும் சிந்தையிலும் விருப்பங்கொள்ள அனுமதிக்கவேண்டும். அவ்வாறு இல்லாவிடில், அந்த சிந்தை நம் இருதயத்துக்கும் சிந்தைக்கும் தடங்கலை உண்டாக்குமாதலால், அதை எதிர்த்து வெளியேற்றவேண்டும். இந்த குணத்தைப்பற்றி ஆராய்தல் தீமையானதல்ல, அதேசமயம் அனுசூலமானதுமல்ல, மேல்நோக்கி கட்டப்படக்கூடியதும் அல்ல.

நாம் இயல்பாக எப்படியிருந்தபோதிலும், தேவனுடைய பிள்ளைகளாக, தெய்வீக வார்த்தை கூறும் அறிவுரைப்படி பின்பற்றுகிறவர்கள் நிச்சயமாக உதாரகுணமுள்ள ஜனங்களாக, உதவுகிற ஜனங்களாக, தெளிந்தபுத்தியும் பலமுள்ள ஆவியை பெற்றவர்களாக மாறுவர்; மேலும் இவைகள் இராஜ்யத்துக்கும் அதன் மாபெரும் வேலைக்கும் தங்களை தயார்ப்படுத்துவதின் ஒருபகுதியாக மட்டும் இருந்து, பிறகு தங்கள் தலையும் மீட்பருமானவரின் கீழ் ஒப்படைக்கப்படும் மாபெரும் ஊழியத்தை செய்யும் தேவனுடைய ஊழியக்காரர்களாவர்.

R 1810

பரிசுத்தமாவதற்கே காலம் இன்னும் வேண்டுமோ?

பரிசுத்தமாவதற்கே காலம் இன்னும் வேண்டுமோ ? தேவனோடே அதிகம் நேரம் இன்னும் பேச வேண்டுமே, அவருக்குள்ளே எப்போதுமே அடங்கியிருத்தல் வேண்டுமே, அவர் வாயின் வார்த்தைகளாலே போஷிக்கப்படல் வேண்டுமே,

தேவபிள்ளையோடே கூடிவாழ்தல் மிகவும்வேண்டுமே, ஆவியிலே எளிமையான சோதரர்க்குதவ வேண்டுமே, அவர் ஆசீர்வாதம் அன்பையுமே தேட மறக்கவேண்டாமே, பரிசுத்தமாவதற்கே காலம் இன்னும் வேண்டுமோ ?

இப்பாருலகம் வேகமாக ஓடுகின்றபோதிலே, நாம் பரிசுத்தமாவதற்கே காலம் எடுத்துக்கொள்ளுமே,

இயேசுவோடே அதிகமாக அந்தரங்கமாய் பேசவே – நேரம் இன்னும் ஒதுக்கவேண்டுமே, இயேசுவையே நோக்கும்போதில் அவரைப்போல மாறவே. உன் நண்பர்கூட இயேசுவின் பண்பை உன்னில் காண்பாரே.

பரிசுத்தமாவதற்கே காலம் எடுத்துக்கொள்ளுமே, இயேசுவையே வழியாய்க் கொண்டு மாறிடவே வேண்டுமே. இயேசுவைவிட முந்தியோட உன்னால் முடிந்திடாதே, என்னதான் வாழ்க்கையிலே மேடுபள்ளம் வந்திட்டாலும், இயேசுவையே முந்திச்செல்ல முயற்சிசெய்யவேண்டாமே, இன்ப துக்கநேரமெல்லாம் கர்த்தரையே பின்தொடர்வாய், அவர் வார்த்தைதனில் விசுவாசம்கொண்டவரை நோக்கிப் பார்த்திடுவாய்.

பரிசுத்தமாவதற்கே நேரம் இன்னும் ஒதுக்கவேண்டுமே, உன் ஆத்துமாவில் அமைதி காத்தல் இங்கு மிகவும்வேண்டுமே

ஒவ்வொரு சிந்தையிலும் ஒவ்வொரு குறிக்கோளினிலும் அவரன்பு ஆளுகையில் நடக்கிறதே நீ அறிவாய், அவரன்பு நீர்வீழ்ச்சியிலே உன் ஆவியிலே மூழ்கியே நீ அறிவாய்,

இவ்வாறே வாழ்ந்திட்டாலே பரலோக சேவையிலே நீயும் இடம் பிடித்திடுவாய்.

R 5909(R3820)

அறுவடை சேர்த்தலும் தரம்பிரித்தலும் HARVEST GATHERINGS AND SIFTINGS

கள்ள சகோதரர்களால் வரும் மோசங்கள் -2கொரிந்தியர் 11:26

நம் கிறிஸ்தவ அனுபவங்கள் ஒவ்வொருக்குள்ளும் வேறுபட்டவைகளாயுள்ளது. எந்த இரு சகோதரரும் ஒரே துல்லியமான பொருத்தமுடையோராக எவ்விதத்திலும் இருப்பதில்லை. ஏனெனில் நம் இயற்கையான பண்புகளும் தாலந்துகளும் நமது சுற்றுப்புற சூழ்நிலைகளும் வேறுபடுவதே காரணம். பொறுமை, விசுவாசம் மற்றும் அன்பின் சோதனைகள் எந்த ஒரு தேவபுத்திரனுக்கும் அத்தியாவசியமாய் உள்ளது. எவரும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. மாறாக நாம் இவற்றை சார்ந்தேயிருக்கிறோம். குணாதிசயம் எவ்வளவு உறுதியானது என்பதும் அல்லது அவர் எப்படி சாதாரணமான நெருக்குதல்களால் அசையாதிருக்கிறார் என்பவைகள் ஒரு பொருட்டல்ல. மற்றவர்களைப்போலவே சிலுவைகளையும் மாபெரும் சோதனைகளையும்பெற்று அல்லது அதைவிட

அதிகமாகப்பெற்று, அதன்மேல் நம்பிக்கையாயிருந்து, ஒருவேளை அப்படிப்பட்டார் பலவீனமானவர்கள் பணிவோடு முகங்குப்பறவிழும்போது, கர்த்தர் அவர்களது திராணிக்கு அதிகமாக துன்புற அனுமதிக்காமல், நேசிக்கிறார், கிருபையளிக்கிறார் – 1கொரிந் 10:13.

ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட நம் கர்த்தராகிய இயேசுவும், பூரணராயிருந்தபோதிலும், பரீட்சையின் மூலம் அனுபவம்பெற்று, தேவசித்தத்துக்கு தம் முழு அர்ப்பணிப்பை நிரூபித்துக்காட்டினார். நம் கர்த்தரின் சோதனையை கவனித்துப்பாருங்கள். பரிசேயரும் வேதபாரகரும் ஏனனச்சொற்களாலோ, கசப்பான வார்த்தைகளாலோ பயமுறுத்தினாலும், சிறிதளவும் அசைக்கப்படாமல், உறுதியான குணாதிசயத்தை வெளிப்படுத்தினார். இதில் நாம் சந்தேகப்படமுடியாது. அதுபோலவே, சாத்தானுடைய சோதனைகளை எதிர்கொண்டு, விரைவாயும் ஸ்திரமாயும் எதிர்மறையாக தீர்வுகண்டார். மற்றவர்களுக்கு மாபெரும் சோதனையை ஏற்படுத்தியிருக்கவேண்டிய இக்காரியங்கள், அவருக்குக் கோபத்தைக்கூட வருவிக்கவில்லை. வெளிப்படையாக தாக்குதல் தொடுத்த அவரது எதிரிகளிடத்தில் அவர் அமைதியோடும் சிலேடையாகவும் பதிலளித்தார். அவர்களால் அசைக்கப்படாதவராக தோற்றமளித்தார். ஆனால் அவரோடுகூட அப்பம் புசித்த மனுஷன் அவருக்கெதிராக தன் குதிகாலைத்தூக்கினான்(சங்41:9; மத் 26:23). அவரைவிட்டு விலகிச்சென்றான். அவரது இருதயமோ கலங்கினது; வெளிப்படையாக ஏற்றுக்கொண்ட நண்பர்களால் காயப்பட்டார். சோர்வடைந்த உணர்ச்சிகள் மட்டுமே பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. அவரது ஊழியத்தோடு தொடர்புபடுத்திப் பார்க்கும்போது, அவரது ஊழியத்தின் முடிவுக்கட்டத்தில் சோதனை மிகமிக கடினமாயிற்று. அவரைப் பின்பற்றின சீஷரில் அநேகர் அவரைவிட்டு விலகினர். அவர்கள் அவரது போதனைகுறித்து, “இது கடினமாயிருக்கிறதே, யாரால் கேட்கக்கூடும்?” என்றனர். கடிந்துகொள்ளாத அவரது துக்கமான வார்த்தைகள்,

“நீங்களும் போய்விட மனதாயிருக்கிறீர்களா?” என்று தம் 12 விசேஷித்த மற்றும் உறுதியான அப்போஸ்தலரிடத்தில் இரக்கம் ஏற்படுத்தும்விதமாக வெளிப்பட்டன; அதற்கு பேதுரு, உள்ளுணர்வு பெற்றவராக உடனே கூறியதாவது; “ஆண்டவரே, நாங்கள் யாரிடத்தில் போவோம்? நித்திய ஜீவனளிக்கும் வார்த்தைகள் உம்மிடத்திலுண்டே” என்றார். இவ்வார்த்தைகள் நேர்மையான, நேசமுள்ள இருதயத்தைத் தேற்றும் நறுமண தைலமாக நிச்சயமாக இருந்திருக்கும். பிறருக்கு நன்மைசெய்வதும், பிறரை ஆசீர்வதிப்பதுமே அவரது ஒரே மனத்தூண்டுதலாக இருந்தது.

அவரது ஊழியம் முடியும் தருவாயை நெருங்கினபோது, அவரால் மிகஅதிகமாக நேசிக்கப்பட்டோர் மூலம் அவர் இன்னும் கூடுதலான காயங்களால் துன்பப்பட நேர்ந்தது. அவர் துக்கம் நிறைந்தவராயும், ஆவியில் கலங்கினவராயும் சாட்சியமளித்தார்; மெய்யாகவே மெய்யாகவே நான் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன், உங்களில் ஒருவன் என்னைக் காட்டிக்கொடுப்பான்”. அவர்களில் ஒருவர் எப்படி முத்தமிட்டுக் காட்டிக்கொடுக்க முடிந்தது? எப்படி அவர் தம் இருதயத்தில் நேசித்திருந்த சீஷர்கள் அனைவரும் அவரை கைவிட்டு, மறுதலிக்கமுடிந்தது? ஆச்சரியத்துக்கிடமின்றி, அவரது பலியின் ஜீவியம் எப்படி முடிவுறவேண்டியிருந்தது என்பதற்கான தெளிந்த பார்வையை நாம் இங்கு பெறுகிறோம். “நான் சாவிலும் உம்மை மறுதலியேன்” என்று பேதுரு திடமனதாய் பேசினபோதிலும், அவர்கள் அனைவரும் அவ்வாறே கூறினர். எல்லோரும் சிதறடிக்கப்படுவார்கள், அவரது மிக கடுமையான சோதனைவேளையில் கைவிட்டுவிடுவார்கள் என்பதையும் இயேசு முன்னரே அறிந்திருந்தார். திடமனதாயிருந்த பேதுரு சாத்தானால் பயங்கரமாக புடைக்கப்பட்டு, “அவரை ஒருபோதும் அறியேன்” என்று மிக பலவீனமாக தன்னை நிரூபித்தார். அவரது சோதனைக்காலத்தின்போது இப்படிப்பட்ட பரீட்சைகள் சகோதரர்களிடமிருந்து வந்தன. அவர்களில் சிலர் பலவீனராகவும், ஒருவர் கரை படிந்த இருதயத்தையும் கொண்டிருந்தது, நம் கர்த்தரது சோதனைநேர அனுபவங்களில் கடுந்துயரம் அளித்திருக்கும். ஆயினும் இப்படிப்பட்ட சம்பவங்களால் அவர் வேறொரு வழிமுறையை தெரிவுசெய்யும்படி இயக்கவில்லை, அல்லது வேறெந்த ஆதிக்கமும் அவரை திசைதிருப்பவில்லை. அவர் மகிழ்ச்சியோடு குறுகலான பாதையில் நடந்து, மற்ற எல்லாவற்றையும் தேவனிடத்திற்கு விட்டுவிட்டார். கிறிஸ்துவின் நீதியை வெளிச்சத்தைப்போலவும், அவரது நியாயத்தைப் பட்டப்பகலைப்போலவும் தேவன் ஏற்றவேளையில் விளங்கப் பண்ணுவார்(சங்37:6).

அவர் இவ்வாறு தீய மனிதரது கரங்களில் துன்புற்றதோடு மட்டுமல்லாமல், அவரது மிகநெருக்கமான நண்பர்கள் தவறாகப் புரிந்துகொண்டதினிமித்தமாகவும்

ஆகும். அவர் சத்தியத்துக்கு உண்மையுள்ளவராயிருந்து, தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்தார். அவர் சீரமைப்பவராகவும் ராஜாவாகவும் வருமுன், முதலாவதாக மீட்பராக வரவேண்டியது எவ்வளவு அத்தியாவசியமானது என்றும் அவர்களால் சூழ்நிலையை தெளிவாக கிரகிக்கக்கூடாதிருந்தது. முழுமையாக சத்தியத்தை கிரகிக்காத போலி சகோதரர்களால் வரும் ஆபத்து பற்றிய அதேபாடம் அப்போஸ்தலர் பவுலின் அனுபவமாயுமிருந்தது.

அவரது செய்தியை உலகம் புறக்கணித்த விதத்தைப்பற்றி அவர் குறைகூறினதாக நாம் ஒருபோதும் கேள்வியுற்றதில்லை. புறஜாதியாரின் தத்துவங்களை விசுவாசித்த உலகஞானிகளால் குருடாக்கப்பட்டிருந்த யூதர்கள், பிரபலமாயிராத கிறிஸ்துவின் சிலுவையைப்பற்றி உபதேசத்தை பிரசங்கித்ததை கேட்டு இடறினர். அவர்மேல் தீயனபேசி கொடுமைப்படுத்தினர். மெய்யாகவே கடந்த அனுபவங்களைக்குறித்து மனம் தளர்ந்து, அல்லது சோர்வடைவதற்கு பதிலாக, அல்லது வருங்காலத்தில் கட்டுண்டு சிறையிருப்புக்கு போக எதிர்நோக்க வேண்டும். இவைகளுக்கிடையே அவர் தைரியமாகவும், உத்வேகத்தோடும் கூறுகிறார் ;

“ஆகிலும்; அவைகளில் ஒன்றையுங் குறித்துக் கவலைப்படேன்; என் பிராணனையும் நான் அருமையாக எண்ணேன்” – அப் 2:19-24.

கர்த்தராகிய இயேசுவைப்போலவே, பவுலும் கள்ள சகோதரர்களால் கடினமான உபத்திரவத்தை அடைந்திருந்தார். அவர்கள் சிலுவைப்போர் வீரர்களாவும், உண்மையுள்ள உடன்கூழியராயும், நுகத்தடிக்குட்பட்டோராயும் இருப்பதற்கு பதிலாக, ஆள்வதற்கு விருப்பங்கொண்டு, அகந்தையுள்ளோராயும், தங்களையே உயர்த்திக்கொண்டனர். இவர்கள் பவுல்செய்ததைப்போல் அல்லாமல், இருதயத்தில் நேர்மையின்றி, மனப்பூர்வமாக, சத்தியத்தை முழுமையாகவும் தெளிவாகவும் காணத்தவறினர். பவுலுடன் அவர்கள் பல்வேறு பட்டணங்களுக்குச்சென்று அவரது வைராக்கியம் மற்றும் உழைப்பின் விளைவாக அடைந்தவெற்றியைக் கண்டு அவர்மேல் பொறாமை கொண்டனர். அவர்கள் அவரது போதனைகளையும் அவரது குணாதிசயத்தையும் தவறாகப் புரிந்துகொண்டு விசுவாசவீட்டாரோடு அவரை தாழ்வாக மதிப்பிட முற்பட்டனர். இவ்வாறாக, தந்திரமாக ஏமாற்றும் பல்வேறு கொள்கைகளுக்கு வழிகளைத் திறந்து, போதகர்களாக அவர்களை மேன்மைப்படுத்தினதால், அவைகளை உயர்தரமான சத்தியங்கள்(advanced truths) என்று கூறிக்கொண்டனர். ஆனால், உண்மையில் அக்கொள்கைகள் உண்மை சத்தியத்திலிருந்து அநேகரது மனதை சீர்கேடடையச் செய்தன.

கள்ள சகோதரர்களால் தாம் தவறாக சித்தரிக்கப்பட்டதைக்குறித்த தொல்லையை தம்

நிருபங்களில் ஒரேயொருமுறை அப்போஸ்தலர் பவுல் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். அந்த கள்ள அப்போஸ்தலர்களது பெயர்களை அவர்கள் இவ்வாறு அறியப்பட்டும் உணரப்பட்டும் இருந்ததை குறிப்பிடுகிறார்(காண்க 1தீமோ1:19,20; 2தீமோ4:10, 14-17; 2கொரி11:2-23). அவர்கள் பெருமை, பொறாமை மற்றும் பெயர், புகழ்அடையவேண்டுமென்ற குறிக்கோள் போன்ற அசுத்தமான நோக்கங்களை உடையவர்களாயிருந்தனர். அவை சத்தியத்துக்கும் சபைக்கும் பேரழிவை ஏற்படுத்தின, அவர்களது மனசாட்சியோ உறுத்தவில்லை. குறிப்பாக ஆளுபவர்களாக தங்களை உயர்த்தமுயற்சிப்போரை, அவர்கள் வேறொரு சவிசேஷத்தை உருவாக்கியிருப்பதாகவும், மனிதனுக்கு மீட்கும்பொருளின் விலைகொடுத்த கிறிஸ்துவின் மரணமாகிய ஒரே மெய் அஸ்திபாரத்தைக் காட்டிலும், வேறொரு அஸ்திபாரம் இட்டு, அதன்மேல் கட்டுகிறார்கள் என்றும் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

பவுல் சத்தியத்தினிமித்தம் வைராக்கியமுள்ளவராய் இருந்தார். அப்படியில்லாவிடில், கள்ள அப்போஸ்தலர்கள் மிருதுவான வார்த்தைகளைப்பேசி, அவரது குணாதிசயங்களையும் தூண்டுகொலாகவைத்து, மனிதரை உண்மை சவிசேஷத்திலிருந்து தவறாக வழிநடத்தியிருப்பார்கள். பவுல் அந்த போதகர்களைக் குறித்து அவர்களை எச்சரிக்கும்போது, தன்னை அவர்களது இருதயத்தில் மிக உயர்வாகக் கருதாதிருக்கும்படியும், மாறாக அவர்களது பாதுகாப்பாளனாக வைத்துக்கொள்ளவும், கள்ள போதகர்களது போதனைகளால் காயப்படாதபடிக்கும் எச்சரிக்கிறார். நேர்மையும் உண்மையுமான மனிதரும், போதகருமாகிய பவுலைத் தள்ளிவிட்டு, அவரிடத்தில் நம்பிக்கையை இழப்பதன்மூலம் சத்தியமாக இருந்த அவரது போதனைகளை அவர்கள் ஒதுக்கிவிட்டனர். ஆகவே, அவர் தம்மை தற்காத்துக்கொள்வதற்காக அல்ல, சுயபுகழ்ச்சிக்காகவும் அல்ல, சத்தியத்துக்கு ஆதரவாகவே தம்மைக்குறித்து குறிப்பிடுகிறார். ஒரு உண்மை போதகராக உண்மை செய்தியை அவர்களுக்கு கொடுத்து, தகுதியோடு நடந்துகொண்டு, தம் குணாதிசயத்தையும், தன் ஊழியத்தில் வளர்ச்சிபெற பிரயாசைப்பட்டதை அவர்கள் காணவேண்டும் என்றும் முயற்சி செய்கிறார்.

மேலும் மனிதர்கள், அதே இயேசுவை அதே ஆவியை அதே சவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிப்பதாக உரிமை பாராட்டுவர், ஆனாலும் அவர்கள் தவறான போதகர்களாயும், வஞ்சிக்கும் வேலையாட்களாகவும், கிறிஸ்துவின் அப்போஸ்தலர்களாக வேஷந்தரித்துக்கொள்வார்கள் என்றும் அவர் பயப்படாமல் சுட்டிக்காட்டுகிறார். மேலும் அவர் கூறுகிறார் ; மனிதர்கள் கிறிஸ்துவின் நாமத்தினிமித்தம் மாபெரும் ஊழியர்களாக தற்புகழ்ச்சிக்கென தங்களை உயர்த்திக்கொள்வார்கள், இதைக்குறித்து ஆச்சரியப்படவேண்டாம் என்றார். “அது ஆச்சரியமல்ல, சாத்தானும் ஒளியின் தூதனது வேஷத்தைத் தரித்துக்கொள்வானே. ஆகையால் அவனுடைய

ஊழியக்காரரும் நீதியின் ஊழியக்காரருடைய வேஷத்தைத் தரித்துக்கொண்டால் அது ஆச்சரியமல்லவே”

பவல் கலாத்தியருக்கு எழுதின நிருபத்தில், கள்ளச் சகோதரர்கள் தங்களை போலியாக வெளிப்படுத்தி சகோதரர்க்கெதிராக செயல்படுவதை பற்றி வெளியரங்கமாக எழுதியிருக்கிறார்(கலாத்தி 1:6; 3:1). தாம் கொடுத்திருந்த சுவிசேஷ செய்தியின்மேல் மீண்டும் நம்பிக்கையை ஏற்படுத்த, தம்முடைய செயல்பாடுகளை அவர்களுக்கு மீண்டும் நினைப்பூட்டுவது அவசியமாயிற்று. அவ்வாறு செய்வதற்கு, கள்ளச் சகோதரர்களை மீண்டும் சுட்டிக்காண்பிப்பது அவசியமாயிற்று(கலாத்தி 2:4). சத்தியத்துக்கு எதிராக இருந்தபோதிலும் அவர்கள் ஒரே சார்த்தின் அங்கங்கள் என்று உரிமை பாராட்டிக் கொள்வதன்மூலம், ஏற்கனவே தப்பித்திருந்த தேவபிள்ளைகள்மேல் தப்பறையின் அடிமைத்தனத்தை மீண்டும் ஏற்படுத்த முயற்சிப்பதை தடுக்க பவல் முயற்சித்தார்.

கோதுமையைப் புடைக்கிறதுபோல :-

“கோதுமையைச் சளகினால் புடைக்கிறதுபோலச் சாத்தான் உங்களைப் புடைக்கிறதற்கு உத்தரவுபெற்றுக்கொண்டான்” - லூக்கா 22:31. இங்கு ஏழாம் சபையின் தூதன் பாஸ்டர் ரஸ்ஸல் தம் அனுபவத்தைக் கூறுகிறார்; சத்தியத்தால் நாங்கள் மாபெரும் ஆசீர்வாதத்தை அடைந்திருந்தோம். ஆனால் எங்களது அன்பு மற்றும் நேர்மை இவற்றில் விசேஷமாக பரீட்சிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. ஆனால் கிபி 1878 இல் கர்த்தரது சிலுவை மரணம் நிகழும்நேரத்தில், மேற்கண்ட வசனத்தை பேதுருவுக்கு கூறினதுபோல், புடைத்தல் ஆரம்பமாகி தொடர்ந்து நடைபெற்றுவருகிறது. இது கூடியவிரைவிலோ அல்லது வருங்காலத்திலோ, தற்கால சத்தியத்தின் வெளிச்சத்தைப் பெற்றவர்கள் அனைவரையும் பரீட்சிக்கும். உங்கள் நடுவில் பற்றி எரிகிற அக்கினி உங்களை சோதிக்கும்போது ஆச்சரியப்படவேண்டாம். அப்பொழுது சில விநோதமான சம்பவங்கள் உங்களுக்கு நேரிடும். இந்த அக்கினி, அவனவனுடைய வேலைப்பாடு எத்தன்மையுள்ளதென்று பரிசோதிக்கும். ஒரே அஸ்திபாரமாகிய மீட்கும்பொருளின்மேல் ஒருவன் தேவனது விலையேறப்பெற்ற சத்தியத்தைக்கொண்டு தன் விசுவாசத்தை மரம், புல், வைக்கோல் ஆகிய இவைகளால் கட்டினால் அதற்கேற்ற கூலியைப் பெறுவான். அந்த கற்பாறையின்மேல் கட்டுபவன் பாதுகாப்பாயிருப்பான். அதேசமயம், மற்றவர்கள், முறையற்ற விசுவாசத்தைக்கொண்டு கட்டிவைகளை அக்கினி சோதிக்கும்போது இந்த நாளின் பரீட்சை அவர்களைக் கவிழ்த்து, அவர்களது விசுவாசம் முற்றிலும் எரிந்து சாம்பலாகும் - லூக் 6:47-49; 1கொரிந் 3:11-15.

இந்த பரீட்சையின் நோக்கமும், புடைத்தலும் எதற்காகவெனில், எவரது இருதய விருப்பங்கள்

சுயநலமற்றதாய் உள்ளது என்றும், யாரெல்லாம் முழுமையாக தங்களுக்கென எதையும் வைத்துக்கொள்ளாமல் கர்த்தருக்கென்று அர்ப்பணித்திருக்கிறார்கள் என்றும் நிரூபிப்பதற்காகவே. யாரெல்லாம் கர்த்தரது சித்தம் செய்வதில் மிகவும் வாஞ்சையாய் உள்ளார்களோ, யாரெல்லாம் அவரது ஞானத்தின்மேல் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்களோ, அவருடைய வழியையும் அவரது வார்த்தையையும் யார் மகா மேன்மையாய் எண்ணுகிறார்களோ, அவர்களை பிரித்தெடுக்கவே. இவர்கள், மற்றவர்களுடைய தந்திரமான வாக்குவாதங்களுக்கும் அல்லது மற்ற மனுஷருடைய சுய தீர்மானங்களுக்கும் திட்டங்களுக்கும் செவிசாய்த்து, கர்த்தருடைய வார்த்தைகளைவிட்டு விலகி நடக்க மறுக்கிறார்களா என்று பரிசோதிக்கவே, இந்த சோதனையும் புடைத்தலும் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. கோதுமை மணியைப் புடைக்கும் இந்தக் காலத்தில் இவர்களது இருபக்கங்களிலும் ஆயிரம்பேர் தவறின் பிடிக்குள் விழுவதன்மூலம் இவர்களது விசுவாசம் பரீட்சிக்கப்பட்டபோதிலும், கர்த்தரது திட்டங்களைப்பற்றிய அறிவில் பலப்பட்டு, கர்த்தருக்குள் தங்கள் மகிழ்ச்சியை பெருக்கிக்கொள்கிறார்கள்.

சத்தியத்தின் சர்வாயுதவர்க்கம் சிலகாலம்முன்பு உங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை அணிந்திருக்கிறீர்களா? அதை உங்கள் கேடகமாகவும், பாதுகாப்புக் கவசமாகவும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறீர்களா? பொல்லாங்கன் எய்யும் அக்கினியாஸ்திரங்களையெல்லாம் அவித்துப்போட்டிருக்கிறீர்களா?

சாத்தான் அடிக்கடி உபயோகிக்கும் அவனது ஊழியர்களால் வஞ்சிக்கப்படாதிருங்கள். அதன்மூலமாக சத்தியத்தை தவறாக விளக்கி, வஞ்சிப்பதில் தந்திரமாய் செயல்படுவான். இதில், பலவீனமான சகோதரனைப் பயன்படுத்தி, முழு உண்மையையும் பற்றிய விழிப்போடல்லாதிருக்கும்போது, கள்ள போதனையின்மூலம் காயப்படுத்தி, அநேகரை இடறிவிழவும், வஞ்சிக்கவும் செய்வான். ஒவ்வொரு தேவபிள்ளையும் ஆவலாய் செவிகொடுக்கும்போது, இடறுதல் ஏற்படாதபடி தடுக்கலாம்.

தீர்க்கதரிசி இதை ஒரு கொள்ளைநோய் என்று பொருத்தமாக உரைக்கிறார்(சங் 91:6). கொள்ளைநோய் பரவக்கூடியது. ஏனெனில் தீங்குவிளைவிக்கும் ஜனங்களது சாரீரநிலைமையில் எளிதில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தக்கூடியது. சாரீர அமைப்பு நல்ல ஆரோக்கியத்தோடு இருப்பவர்கள் எந்த நோயின் அபாயத்திற்கும் விலகியிருக்கிறார்கள் என்று மருத்துவர்கள் கூறுகின்றனர். அவ்வாறே ஆவிக்குரிய நோயும். கிறிஸ்துவின் போதனையை தெளிவாக தங்கள் சிந்தையில் வைத்திராதோரிடத்தில் இது செழிப்பாக விருத்தியடைந்து, அந்த இரகசியத்தை எல்லோருக்கும் அம்பலமாக்குவதுடன், மற்றொரு தீங்கையும் ஏற்படுத்தும். இருதயத்தினின்றே ஜீவஊற்று புறப்படும். எல்லோருக்கும் மிக அத்தியாவசியமானது சரியான இருதயத்தின்

நிலைமையே. உங்களது இருதயம் எப்படியுள்ளது? பெருமை, தன்னை மிகைப்படுத்துதல், தனித்து இயங்குதல் மற்றும் சுயஉணர்வுள்ளதும், சுயசித்தம் கொண்டதுமாக இருக்கிறதா? அப்படியானால், கவனமாயிருங்கள். நீங்கள் இந்த தொற்றுநோய்க்கு உட்பட்டிருக்கிறீர்கள். எந்தளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள் என்பது ஒரு பொருட்டல்ல.

சுய உரிமையை விட்டுவிடும் இருதயம் –
அர்ப்பணிக்கப்பட்டது, சாந்தமுள்ளது
அது மீட்பரது சிம்மாசனத்துக்குரியது
அங்கே கிறிஸ்து மட்டுமே கேட்பார், பேசுவதை
அங்கே இயேசு மட்டுமே ஆள்கிறார்

இப்படிப்பட்ட இருதயமிருந்தால் நீங்கள் பாதுகாப்புடன் இருக்கிறீர்கள். ஆதாமின்மூலமாக சுதந்தரித்துக்கொண்ட சாபத்திலிருந்து, சாந்தமும் மனத்தாழ்மையும் உள்ள ஆவியால் உங்களையே மீட்டுக்கொள்ள முடியும் என்று ஒருக்காலும் எண்ணாதீர்கள். மாறாக, சிலுவையினருகே ஓடுங்கள், அங்கே கடந்தகால மற்றும் தற்காலத்து பாவம் மற்றும் அசுத்தங்களை கழுவு, தேவன்தாமே நீர்ச்சுனையை திறந்து வைத்திருக்கிறார்.

உங்களுக்கு இது காயத்தை ஏற்படுத்துகிறதா ?

இந்த எச்சரிப்பு யாரையும் திட்டமிட்டு காயப்படுத்தும்படி உண்டாக்கப்படாதபோதிலும், சிலருக்கு காயத்தை ஏற்படுத்தும் என்று அனுமானிக்கிறோம். தீமையின் ஏமாற்றுவாதத்துக்கு எதிராக, சாந்தகுணமுள்ளோருக்கு ஆதரவாக எழுதப்பட்டிருக்கும் வார்த்தைகள் இதோ;

“யார் கர்த்தருடைய பர்வதத்தில் ஏறுவான்?(இராஜ்யத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ள பரிசு) அல்லது யார் அவரது பரிசுத்தஸ்தலத்தில் நிலைத்திருப்பான் ?

கைகளில் சுத்தமுள்ளவனும் இருதயத்தில் மாசில்லாதவனுமாயிருந்து(ஜாக்கிரதையாய் பரிசுத்தத்தின் கொள்கைகளில் தன் ஜீவியத்தை அமைத்துக்கொண்டவன்) தன் ஆத்துமாவை மாயைக்கு ஒப்புக்கொடாமலும்(பூமிக்குரிய குறிக்கோள்களை அல்லது பெருமையை வளர்த்துக்கொள்ளாமல், தற்கால வாழ்க்கையில் சுயத்தை பலிசெலுத்தி, தன்னை பின்தொடர்கிற மகிமைக்காக பொறுமையோடே காத்திருந்து) கபடாய் ஆணையிடாமலும் இருக்கிறவனே(தேவனோடு செய்த தன் உடன்படிக்கையை புறக்கணித்து அல்லது அலட்சியப்படுத்துதல்) அவன் கர்த்தரால் ஆசீர்வாதத்தையும்(இராஜ்யத்தின் மகிமை மற்றும் கிறிஸ்துவுக்கு உடன்குதந்திரர்), தன் இரட்சிப்பின் தேவனால் நீதியையும்(பெறுவான்(பரிபூரணமடைதல் – தற்கால அக்கிரமங்களிலிருந்து முழு விடுதலை ...போன்றவை)– சங் 24:3–5.

கிறிஸ்துவிடமிருந்த எளிமையினால் உங்கள் சிந்தை கரைப்படாதபடிக்கு, நீங்கள்

சோதனைக்குட்படாதபடிக்கு விழித்திருந்து ஜெபம் செய்யுங்கள்“ சாந்தகுணமுடையோர் அனைவரும் இவ்வேளைக்கே உரிய சோதனையில் முழு விழிப்பாய் இருப்பர். கிறிஸ்துவின் சரீரத்திலுள்ள “பாதம்” நடக்கும் வழியில் அநேகர் இடறுதலின் தடுக்கல்லை போடுவார்கள். ஆகவே, சிலுவை போர்வீரர் ஒவ்வொருவரும் விழிப்பாயிருப்போம், நாம் நிலைநிற்பதோடுகூட, மற்றவர்களுக்கும் உதவிசெய்து, பாதஅங்கங்களைத் தாங்குவோமாக – சங் 91:11,12.

R 4485

தேவசித்தமதிலே இளைப்பாறிடுவேனே

தேவசித்தமதிலே இளைப்பாறுதலிலே எத்தனை மகிழ்ச்சி, எத்தனை இன்பம் என்னதான் நமக்கே நேரிட்டேவிடினும் அவர் நமக்கே நம் பக்கம் இருக்கின்றாரே எத்தனை வலிகள் வேதனை இருப்பினும், இந்த சிந்தையே வலிகளைத் தாங்குமே, மீண்டும் மீண்டும் பெலனடைந்திடவே இதுவே உதவிடும் அனுதினம் நமக்கே, குளிர்வீசும் காரிருள் இரவினிலே வெளிச்சம் மங்கலாகவே தெரிகின்றதே பரலோக வெளிச்சமோ அவ்விருளினை நிரப்பியே வெதுவெதுப்பாகவே ஆக்குகின்றதே, பூரண சமாதானம் இளைப்பாறுதலையே நாளுக்குநாளே எப்போதும் அவரளிப்பாரே, அவரது கிருபையோ நமக்கே போதுமானதே, இருதயம் பலவீனமாகியே சோர்ந்தே முறுமுறுத்திட வேண்டாமே, முகத்தினை மேல்நோக்கிப் பார்த்தே நேர்கொண்ட பார்வையும், நிமிர்ந்த நன்னடையிலுமே வேகமாகவே ஓடிட வேண்டுமே ஒரே சீராகவே, தடயம் இல்லா விழிதனிலே, தொடர்ந்தே முன்னேறி ஓடியே வெல்வோம் பரிசுதனை.

R 5912

அவர்கள் பெலத்தின்மேல் பெலனடைந்து..

THEY GO FROM STRENGTH TO STRENGTH

“ஆவியினால் நிறைந்திருங்கள்” – எபேசியர் 5:18

அப்.பவுல், பரிசுத்தவான்களாகிய கிறிஸ்து இயேசுவின் சபைக்கு எழுதிய இந்த வார்த்தைகளைக்

குறித்து சுருக்கமாக ஆலோசனை செய்வோமாக. வெறுமனே தங்களை வெற்று போதகர்களாகவும் தேவபக்தியின் வேஷத்தைத் தரித்தவர்களாக இருப்பவர்களோடும் இவர்களைப் பொருத்திப் பார்க்கக்கூடாது. மாறாக, அவர்கள் தேவனுடைய பரம அழைப்பின் நிபந்தனைகளை முழுமையாக ஏற்றுக்கொண்டவர்களாகவும், தங்களை தேவனுடைய புத்திரர் என்ற ஸ்தானத்திற்கு கொண்டுசெல்லக்கூடிய முழு அர்ப்பணிப்பை செய்தவர்கள். இவர்கள் மட்டுமே தேவனுடைய ஆவியை உடையவர்கள். இவர்கள் மாத்திரமே பரத்திலிருந்து வருகிற ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்கள். ஆனால், அப்பவல் இங்கு “நாம் இந்த குறுகிய பாதையில் முதன்முதலாக நுழைந்தபோது பெற்றுக்கொண்ட பரிசுத்தஆவியில் ஜெனிப்பித்தல் நமக்கு போதுமானதல்ல என்று நினைப்பூட்டுகிறார். மாறாக நம்முடைய பரலோகத்தை நோக்கிய பிரயாண மார்க்கத்தில் நாம் அதிகதிகமாக மேல்நோக்கி செல்லச்செல்ல தேவனுடைய பரிசுத்தஆவி நம்மில் அபரிதமாகப் பெருகுவதை நாம் காணவேண்டும். இந்தப்புதிய சிந்தனையில் ஒரு சிறு தீப்பொறி நாளுக்குநாள் நம்முள் பலத்தோடும் பிரகாசத்தோடும் வளரவேண்டும்.

இந்த வளர்ச்சி நடைபெறவில்லையென்றால் இன்னமும் நாம் வெறுமனே நின்றுகொண்டிருந்தோமாகில், மிகவிரைவில் நம்முடைய இடத்தை நாம் இழக்கத்தொடங்குவோம்; மாறாக நாம் முன்னேற்றம் அடைந்திருந்தோமாகில் சுபாவமனுஷன் படிப்படியாக அழிவுக்குள்ளாகி புதியமனுஷன் விருத்தியடைவான். கிறிஸ்தவ ஜீவியத்தின் முன்னேற்றம் சீராயும் தொடர்ச்சியாயும் இருக்கவேண்டும். நாம் மேன்மேலும் ஆவியினால் நிரப்பப்படவேண்டும். சிலநேரங்களில் தேவனுடைய பிள்ளைகள், “கர்த்தருடைய ஆவியில் நான் நிரம்பியிருக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன், ஆனால் என் மிகச்சிறிய உள்வாங்கும் திறனைப்போன்று, நிரப்பப்படுதலும் குறைவாகவே தோன்றுகிறது. அவருடைய ஆவியை அதிகஅளவு பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன், ஆனால் எவ்வளவுதூரத்திற்கு நான் விரும்புகிறேனோ அந்த அளவிற்கு அதை அடைய இயலவில்லை. நான் அடைந்திருக்கிற வளர்ச்சியைக்கண்டு எனக்கே மனநிறைவில்லை என்று சொல்வதுண்டு. ஆனால் கிறிஸ்துவைப்போல் மாறுவதற்கு ஊக்கத்துடனும் ஜெபத்துடனும் போராடுவோமாகில் இப்படி நாம் சோர்ந்துபோகமாட்டோம். தற்போதைய நிலையில் நம் ஆற்றலுக்கேற்ப நாம் தொடர்ந்து நிரம்பிக்கொண்டிருந்தால், இந்த அதிகப்படியான நிரப்புதல் நம் உள்வாங்கும் ஆற்றலை அதிகரிக்கும் என்பதை நினைவில் கொள்ளவேண்டும். அதன்பிறகு நம் பூமிக்குரிய பாத்திரம் பரிசுத்தஆவியை அதிகஅளவில் தனக்குள் தக்கவைத்துக்கொள்ளும். அது மறுபடியும் நம் உள்வாங்கும் ஆற்றலை இன்னும் அதிகரிக்கச்செய்யும். இவ்விதமாய் விரிவாகுதலும்

நிரம்புதலும் நடைபெற்றுக்கொண்டேயிருக்கும். இவ்வாறு தொடர்ந்து ஆவியினால் நிரப்பப்படுதல் நமக்கு சாத்தியமாகும்.

தேவஆவியினால் நிரப்பப்பட நமக்கு சாத்தியமில்லாமல் இருக்குமாகில், உள்ளூணர்வினால் ஏவப்பட்ட அப்போஸ்தலர் நமக்கு அறிவுறுத்தியிருக்க மாட்டார். உண்மையாக அர்ப்பணித்த தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு இது சாத்தியம். சாத்தியம் மட்டுமல்ல, நம்மேல் விழுந்த கடமையாக உள்ளது. ஆனால் சமுத்திரத்தின் அலையில் பின்வாங்குதலும் நீரோட்டமும் இருக்கும். அவ்வாறே அவருடைய பிரசன்னத்தைக்குறித்த உணர்வு நம்மிடம் இருக்கும், அவருடைய தயவும் நம்மீது இருக்கும். நாம் அவருடைய பிரசன்னத்தை அதிகப்படியான அளவில் எப்பொழுதும் உணர்வதில்லை. ஆனாலும், கர்த்தருடைய பரிசுத்தவான்கள் விசுவாசித்து நடப்பதற்கு கற்கவேண்டும். சரீர்பிரகாரமான மோசமான உடல்நிலை இருந்தாலும், அல்லது பாதகமான சுற்றுப்புற சூழ்நிலையாக இருந்தாலும், மனஅழுத்தத்தை சில நேரங்களில் ஏற்படுத்தினாலும், அதுபோன்ற சூழ்நிலைகளில் அவரிலும் அவருடைய நிலையான அன்பு மற்றும் அவருடைய பிரசன்னத்திலும் நம்பிக்கை வைப்பதற்கும் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். ஆவியில் துயரத்தில் அழுத்துகின்ற நிலைமை பெருகியோ, அல்லது குறைந்தோ காணப்படும் சமயங்களிலும் நாம் நம் கர்த்தருக்குள் களிகூறவேண்டும்.

அனுதின சுயபரிசோதனை அவசியம் :-

அப்பேதுரு சபையின் மகிமையான இரட்சிப்பை பற்றிப்பேசுகையில் கூறுகிறார் “இதிலே நீங்கள் சந்தோஷமுள்ளவர்களாய் களிகூர்ந்து” (1 பேதுரு. 1: 6 – 8) மேலும் இவ்வாறு நமக்கு வலிவேதனை மற்றும் கண்ணீரை விளைவிக்கும்படியான மிகுந்த சோதனையின் மத்தியிலும் களிகூறமுடியும். மற்றநேரங்களைக்காட்டிலும், குறிப்பிட்ட ஒரு சிலநேரங்களில் நாம் அதிகதிகமாக ஆவியில் நிரப்பப்பட்டுள்ளதாக மனதில் தோன்றக்கூடும். ஆனால், தேவனுக்குரிய அன்றாடவேலைகளில் நாம் ஊக்கமாக போராடினால் அந்தநிலை உண்மையாய் இருக்காது. அது ஒருவேளை வெறும் வெளிப்புற உணர்வுகளின் வேறுபாட்டால் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும். உண்மையான தேவனுடைய பிள்ளை ஸ்திரமாக முன்னேற்றம் அடையவேண்டும்.

உலகத்தின் ஆவி அல்லது மனவிருப்பம் புதுசிருஷ்டியின் ஆளுமையை தாக்கக்கூடிய வழிகளையே தேடும். ஆனால், தேவனுடைய பரிசுத்தஆவியோடு முழுமையாக இணக்கம்இல்லாத எல்லாவற்றிலும் இருந்து புதுசிருஷ்டி தன்னுடைய சிந்தனையையும் சரீர்த்தையும் விலக்கிக் காத்துக்கொள்ள எச்சரிக்கையாக

இருக்கவேண்டும். இந்த விஷயத்தில் ஒவ்வொருவரும் தன்னைத்தானே நியாயந்தீர்த்துக்கொள்ள நாடவேண்டும். நாம் மற்றவரை நியாயந்தீர்க்கக்கூடாது. மாறாக நம்மை நாமே நியாயந்தீர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். கர்த்தருடைய ஆவி நம்முடைய வார்த்தைகளிலும் சிந்தைகளிலும் நடத்தைகளிலும் வெளிப்படும்படியாக காணவேண்டும். நாம் நல்ல வழியில் நடந்துசெல்பவர்களாயும், கிருபையிலும் அறிவிலும் மேலும் வளர்பவர்களாயுமிருந்து, இவைகளை வெற்றிகரமாக செய்யும் ஆற்றலை அடையவும், தொடர்ச்சியாக செய்யவும்வேண்டும். நாம் விழித்திருந்து ஜெபித்து, போராடுவோமானால், தினந்தோறும் இதனை செய்யமுடியும்.

நம்மில் முழுமையாக வாசம்பண்ணும் கர்த்தருடையஆவி, கர்த்தருடைய வார்த்தைகளில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள நீதியின் கோட்பாடுகளால், நம் முழுவாழ்க்கையும் கவர்ந்துஆட்கொள்ளக் காரணமாகிறது. பரலோகக் காரியங்களிலும் பரலோக நம்பிக்கைகளிலும் பரலோகத்திற்குரிய எதிர்பார்ப்புகளிலும் நேசம் வைக்கவும், மற்ற அனைத்தையும் மதிப்பற்றதாகவும் ஆக்குகின்றது. நாம் இந்த குறுகிய பாதையில் விசுவாசத்துடன் தொடருவோமானால் “கர்த்தரை அறிந்துகொள்வதில் தொடர்ந்து பின்பற்றுவோமானால், இந்தஆவி ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட அனுபவங்களாக மேன்மேலும் அதிகரிக்கும்.

ஆனால் அதற்குமாறாக நாம் மாம்சத்துக்கு தேவையானவற்றை அளிப்பதிலும் உலகப்பிரகாரமான திட்டங்களை உருவாக்குவதிலும் நாம் ஈடுபட்டிருப்பதை கண்டால், பரத்துக்குரியவைகளுக்கு பதிலாக பூமிக்குரிய பொக்கிஷங்களின்மேல் நம் மனதை சாய்த்திருப்பதை கண்டறிந்தோமானால், எச்சரிக்கைகொண்டு, நாம் குறைவுபட்டுள்ளோமா, அளிக்கப்பட்ட கிருபையின் நோக்கத்தை அலட்சியப்படுத்துகிறோமா? என்று நம்மைநாமே கேட்கிறவர்களாகஇருந்து, தேவனிடத்தில் தனித்துஜெபம்செய்து, அவருடைய வார்த்தைகளை

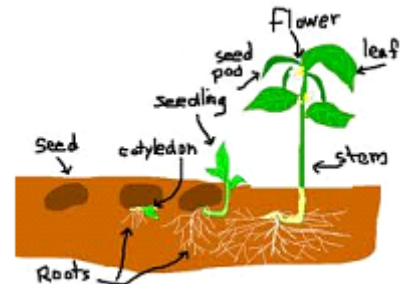

படித்தறிந்து, நாம் அழைக்கப்பட்ட அழைப்பின் மகிமையான காரியங்களைக்குறித்து தியானம்செய்து, ஆவியின் கனிகளில் நம் வளர்ச்சியை நாமே விழிப்பாய் கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும். நாம் சண்டைசச்சரவின் ஆவியினால் அதிகமாக கட்டுப்படுத்தப்படுவதை கண்டறிந்தோமானால் நம்மை நாமே கேட்டுக்கொள்ளவேண்டியவை யாதெனில் ;

“நாம் மற்றவர்களுடன் நீதியான மற்றும் பாரபட்சமின்றி நேர்மையாக செயலாற்றவும் அவர்களுக்கு உரிய உரிமைகளை தரவும், அவர்கள் அழைத்தாலொழிய அவர்கள் விஷயங்களில் தலையிடாமல் இருக்கவும் நாடுகிறோமா? நாம் சகித்துக்கொள்கிறதும், மன்னிக்கிறதும் மற்றும் தயவுள்ளதுமான அன்பை விளையச்செய்கிறோமா? என்று(2தீமோ 2:24, எபே4:31,32) நம்மை கவனத்துடன். சுயபரிசோதனை செய்தபிறகு, நாம் அன்பின் ஆவியோடு முழுஇசைவாய் பொருந்தியிருப்பதைக் கண்டறிந்தோமானால், மற்றும் இந்தஆவியின் வெற்றிகிரீடத்தின் கனியால் படிப்படியாக வளர்ச்சியடைவதை கண்டோமானால், நாம் கனிகூறக்கடவோம். இல்லாவிடில் இந்தக் காரியத்துக்காக மிகவும் வருத்தப்படநேரிடும். நாம் அன்பின் ஆவியினால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டோமானால் நாம் அந்தஆவியினால் நிரப்பப்பட்டிருப்பதை அறிந்துகொள்ளமுடியும். இந்த அன்பின்ஆவி நம் இருதயங்களையும் சிந்தைகளையும் விரிவுபடுத்தி நம்மை நாளுக்குநாள் பரந்த மனப்பாங்கிலும் பெருந்தன்மையிலும் உருவாக்கும்.

ஆயினும் விழித்திருப்பதிலும் ஜெபிப்பதிலும் நிலைத்திருப்பது நமக்கு அவசியமாயுள்ளது. இல்லாவிடில் நம் சுய தவறுகளினாலோ அல்லது மற்றவர்களுடைய தப்பிதங்களினாலோ நாம் இடறிவிடும்படியான தள்ளாடும்படியான, நிலையான ஆபத்து நமக்கு நேரிடக்கூடும். நாம் தொடர்ந்து அவருடைய கிருபாசனத்தண்டைக்கு செல்வதினாலேயன்றி பக்கவழியில் செல்வது ஒருபோதும் நமக்கு பாதுகாப்பைத் தராது. நம் தாகம் தீர்க்கும் அந்த மாபெரும் நீருற்றுடன் மிகவும் அதிகமான நெருக்கம் கொண்டிருந்தாலன்றி நாம் நிரப்பப்படோம். நாம் அந்த பரலோக நீருற்றை நோக்கி நம்முடைய பூலோகப் பாத்திரத்தை அனுதினமும் எடுத்துச்சென்றால், ஒழுக்கக்கூடிய ஓட்டைப் பாத்திரங்கள் நிரப்பப்படும். நாம் காணவிரும்பிய அந்த வேகமான வளர்ச்சி நம்மில் கண்டறியப்படவில்லையானால், நாம் சோர்வடையக்கூடாது. பயங்கரமான புயல் மற்றும் காற்றை எதிர்கொண்டு தாங்குகிற பலமான உறுதியான மரங்கள் ஒரேநாளில் வளர்ந்து விடுவதில்லை. அவைகளின் வளர்ச்சி உறுதியாகவும் நிகழும் செயல். நாம் தோல்வியறும்

ஒ வ் வெ ரு ச ம ய த் தி லு ம் ந ம் மு டை ய பிரயாசங்களை பூப்பிடிதன்முடியாக நம் மு டை ய உண்மையை நம் க ர் த் த ரு க் கு சாண்பிக்கவேண்டும் நாம் மாம்சத்தில் பரிபூரணராக இருக்கிறோமா என்று

கண்டறிய நம்மை நோக்கிப்பார்ப்பதில்லை. ஏனென்றால் நாம் பரிபூரணர் அல்ல. நம்மால் ஒருபோதும் அந்நிலையை அடையவும் முடியாது என்று அவருக்குத் தெரியும். மாறாக, நாள்தோறும், ஒவ்வொரு மணிநேரமும் நம்முடைய சரீரத்தை கீழ்ப்படுத்தி மகிழ்ச்சியோடு சிலுவையை எடுப்பதை நாடுகிற, ஊக்கமும் உண்மையுமுள்ள ஆவியை கொண்டுள்ளோமா? இல்லையா? என்றே அவர் நம்மிடம் பார்க்கிறார்.

ஆவியில் நிரப்பப்படுதலின் ஆசீர்வாதமான முடிவுகள்

தன் உபத்திரவங்களையும் துன்பங்களையும் குடிபோதையில் மூழ்கியோ உல்லாசங்களில் உழன்றோ, ஊறுவிளைவிக்கும் இன்பங்களில் ஈடுபட்டோ, அற்பமானவைகளில் மூழ்கச்செய்ய நாடுகிற உலகத்தார் போன்று ஒரு கிறிஸ்தவன் இருக்கமாட்டான். மாறாக, அவனுடைய ஒவ்வொரு உபத்திரவத்திலும் தனக்கு நிஜமான ஆறுதலும் தேறுதலும் பலமும் அளிக்கின்ற ஒரே உண்மை ஊற்றை நோக்கி பறந்துசெல்வான். அவன் எவ்வித உபத்திரவங்களின் மத்தியில் இருந்தாலும் அவனுக்கு அமைதியையும் சமாதானத்தையும் தருவதோடு, எல்லாக் கவலைகளையும் அடியோடு அகற்றிவிடும். கடலின் மத்தியில் தன் கூட்டைக்கட்டி அதில் இனவிருத்திசெய்யக்கூடிய ஒருவித பறவையான ஹேல்சியன் கதையைப்போன்று, தேவனுடைய உண்மையான பிள்ளையின் வாழ்க்கை பேரலை மற்றும் புயலின் மத்தியில் இருந்தாலும், இளைப்பாறுதலுடன் இருந்து, ஒரு புதுசிருஷ்டியாக அபிவிருத்தியடையவும், தேவனுடைய சித்தத்தை பிரியத்தோடு நிறைவேற்றவும் முடியும்.

கர்த்தருக்குள்ளான இந்த உறுதியான விசுவாசமும் ஆத்துமாவின் இந்த நிலையான இளைப்பாறுதலும் தேவஊழியத்தில் வைராக்கியமுமே வளர்ச்சியின் சாராம்சம். “அவர்கள் பலத்தின்மேல் பலமடைந்து” என்று சங்கீதக்காரன் உறுதியாகக்கூறுவது சீயோனில் வாசம்பண்ணுகிறவர்களைக் குறித்தேயாகும்(சங் 84:7). மாற்கு4:28இல், “நிலமானது முன்பு முளையையும், பின்பு கதிரையும், கதிரிலே நிறைந்த தானியத்தையும் பலனாகத் தானாய்க் கொடுக்கும்” என்று கூறுகிறார். வாழ்க்கையின் கஷ்டங்கள் இருந்தபோதிலும் இவை அவர்களுடைய இருதயங்களை கர்த்தரைநோக்கி தொடர்ந்து இனிய கீதம்பாடச்செய்யும். வெளியுலகின் சூழ்நிலைகள் எப்படியிருந்தாலும் அதில் அவர்கள் களிகூற எந்த விஷயமுமில்லை. அவருடைய வாக்குத்தத்தத்திற்கிணங்க, அனைத்தும் அவர்களது நன்மைக்கென்று ஒன்றிணைந்து செயல்படுகின்றன என்பதை அறிந்தவர்களாய், கண்ணீர்களின் மத்தியிலும் புன்சிரிப்பை வெளிப்படுத்த அவர்களால் முடியும். இப்படிப்பட்ட வளர்ச்சியை அடைவதே ஆவியினால் நிரப்பப்படுதலாகும். மேலும், ஒவ்வொரு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட கிறிஸ்துவின்

சீஷனும் இந்த நிலையை கண்டிப்பாக அடைந்தே தீரவேண்டும்.

கிறிஸ்தவ எழுத்தாளர் சரியாக சொல்வதுண்டு, “எங்கெல்லாம் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட இருதயத்தில் கர்த்தரை முழு விசுவாசத்தோடு பின்பற்றுகிறார்களோ, அங்கெல்லாம் விரைவாகவோ, காலந்தாழ்த்தியோ சில காரியங்கள் தவிர்க்கமுடியாதபடி தொடர்ந்து வருவதுண்டு. சாந்தம் மற்றும் அமைதலுள்ள ஆவி, அனுதின வாழ்வின் குணாதிசயங்களாக பிரத்தியேகமான நேரங்களில் உண்டாகும். தேவனுடைய சித்தத்தை பணிவுடன் ஏற்றுக்கொள்ளுதலானது, ஒவ்வொரு நாளிலும் எதிர்கொள்ளும் சம்பவங்களில் வெளியரங்கமாகும். அவருடைய சித்தத்துக்கு பிரியமானவற்றை செய்யவோ அல்லது துன்பப்படவோ தேவனுடைய கரங்களில் இருந்து எளிதில் வளைந்துகொடுத்து அவர் சித்தம் செய்யும்.

கோபமூட்டும் விஷயத்தில் இனிமை; கலக்கம் மற்றும் குழப்பத்தின் மத்தியில் அமைதல், மற்றவர்களின் விருப்பத்துக்கு விட்டுக்கொடுத்தல்(எங்கெல்லாம் முரண்பாடான கொள்கை சம்பந்தப்படவில்லையோ அங்கு) மற்றும் அற்பமானதும், அவமானம் ஏற்படுகிறது மானவற்றில் உணர்வற்ற வருத்தம் மற்றும் மனவிசாரத்துக்கு விலகியிருத்தல், சஞ்சலப்படுதல் மற்றும் பயத்திலிருந்து

The Crown of Life

For those who suffer for the name of Christ, especially those who lay down their lives for Him. We receive "the crown of life" by being faithful to the Lord Jesus. *Revelation 2:10*

விடுதலை, இவை மற்றும் இவைகளைப்போன்ற வேறு பல கிருபைகள் “கிறிஸ்துவுடன் தேவனுக்குள் மறைந்திருக்கும்” அந்த உள்ளான ஜீவியத்தின் இயற்கையான வெளிப்புற வளர்ச்சியில் எப்போதும் காணப்படும்.

இயேசுவே, என் கர்த்தரே, நீரே என் ஜீவன் நீர் வடிவமையும் என் வாழ்க்கையை வேலைகளில் என் ஓய்வு, போராட்டங்களில் பெலன் உம் அன்பு ஜெனிப்பித்தது உம்மிடத்திலான என் அன்பை உம் பூரணங்கள் என்னை நிரப்பியது

வீணானது என் முயற்சி, அறியப்பட்டது என் பலவீனம் களைப்புற்றேன் சுயத்திலிருந்து கிறிஸ்துவாக நான் மாற அவருடைய முழுமை என்னில் நிரம்புவது போதுமானதே

R 5913

**நம் கர்த்தராகிய இயேசுவின்
உத்வேகமளிக்கும்
வாக்குத்தத்தம்**
**OUR LORD JESUS' INSPIRING
PROMISE**

திறவுகோல் வசனம் : நீ மரணபரியந்தம் உண்மையாயிரு; அப்பொழுது ஜீவ கிரீடத்தை உனக்குத் தருவேன்” – வெளிப்படுத்தல் 2:10

நம் மகிமையடைந்த கர்த்தரால், வெளிப்படுத்துபவராகிய பரிசுத்த யோவான் மூலம் பத்மு தீவிலிருந்து கொடுக்கப்பட்ட வார்த்தைகளே இவைகளாகும். இந்த திகைப்பூட்டும் புத்திமதிகள், ஒரு விசேஷித்த ஒப்பந்தத்திற்குள் நுழைந்திருக்கின்ற, கர்த்தரோடு ஒரு விசேஷித்த உடன்படிக்கை செய்துகொண்டவர்களாகிய சபைக்கு கொடுக்கப்பட்டவைகளாகும். நாம் அவரோடுகூட ஆளுகை செய்வதற்கு, இயேசுவோடு துன்பப்படவேண்டும் என்ற தற்காலத்து அழைப்பு, அவரது சரீரத்தின் அங்கமாகுதலை அடைவதை குறிப்பாக சுட்டிக்காட்டுகிறது. அவரது சீஷர்களே அவரது சரீர அங்கங்களாவார். அவர்கள் அவரது அடிச்சுவடுகளில் நடந்துவரும்படி அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்.

இவர்கள் விசுவாசத்தைப் பற்றிக்கொண்டவுடன் அதில் நிலைத்திருக்க வேண்டுமானால், முதலாவதாக அர்ப்பணிப்புக்கு வழிநடத்தப்படவேண்டியது அவசியமானது. இவர்கள் நற்கீர்த்தியிலும் தூர்கீர்த்தியிலும் தங்களது குரு தங்களை எவ்விடத்துக்கு நடத்தினாலும் இந்த நோக்கத்தில் தொடர்ந்து பின்செல்லவேண்டும். பிரயாணத்தின் எல்லையை அடையும் முன்பாக, இவர்கள் தளர்ச்சியறக்கூடாது. உலகம், மாம்சம் மற்றும் விரோதி ஆகியோர் தாங்கள் பெற்றுக்கொண்ட இந்த அழைப்பு புரியாததும், அடையக்கூடாததுமான ஒன்று என்று எச்சரிக்கவும், இவர்களது மனதை திசைதிருப்பவும், பின்நோக்கிச் செல்லவும் முயற்சிப்பார்கள்.

ஒரு உண்மையுள்ள ஊழியக்காரன், தன் எஜமானிடத்தில் நம்பிக்கை பெற்றவனாக தன் தகுதியை நிரூபித்து, எப்பொழுதும் அதே நம்பிக்கையை காத்துக்கொள்வான். நாம் அனுதினமும் நமது நேர்மையை அல்லது நேர்மையற்ற தன்மையை நிரூபித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

“உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தர் உங்களை பரிட்சிப்பாராக”

நாம் தகுதியுடையவர்களா என்று அவர் அறிவதற்காகவும், எல்லாவற்றைக்காட்டிலும் அவரை நேசிக்கிறோமா, அல்லது சுயத்தை நேசிக்கிறோமா என்று காணும்படிக்கும், நாம் அவர்பேரில் அப்படிப்பட்ட நம்பிக்கை வைத்திருப்போமானால், அவர் கொடுக்கக்கூடிய இந்த மாபெரும் பரிசை ஜெயங்கொள்ளும்படிக்கு எல்லாவற்றையும் ஒதுக்கி, விட்டுவிடுகிறோமா என்றும் நம்மை பரிட்சிக்கிறார். இந்த ஜீவகிரீடமாகிய அழகான காரியத்தை கிரகிக்க முயற்சிக்கிறோமா என்றும் அவர் காண்கிறார், பரிட்சிக்கிறார்.

அவரது உவமைகளுள் ஒன்றில், நம் கர்த்தர் சிலரை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி, சூரியனாகிய உபத்திரவம் எழும்போது, அவர்கள் நீதியின்கொள்கைகளில் நிற்பதில் போதுமான நேர்மையும் உண்மையும் உடையோராக இல்லை என்கிறார். அவர்கள் குற்றம்செய்தோராயினர். அவர்கள் அழிவுக்குள்ளாயினர். ஆகவே, உண்மையுள்ளோர் என்ற வார்த்தை குறிப்பாக நேர்மை மற்றும் உண்மையை அடையாளப்படுத்துகிறதாய் தோன்றுகிறது. அதோடுகூட, முழு விசுவாசத்தை உடையோராயிருத்தலையும் சேர்த்து பொருள் தருகிறது. தேவனுடைய பிள்ளைகள் முழு விசுவாசத்தோடு காணப்படவேண்டும். அதோடுகூட, யார் தன் முழு பற்றுறுதியை வெளிப்படுத்தி, தகுதியுடையவரென்று நிரூபிக்கிறாரோ, அவர்களிடத்திலேயே தேவன் நம்பிக்கை வைக்கிறார்.

யார் தம் ஓட்டத்தின் முடிவுவரை முழு விசுவாசத்தோடு இருக்கிறார்களோ, அவர்களைப்பார்த்து நம் கர்த்தர் கூறுவார்; நல்லது உத்தம ஊழியக்காரனே, நீ கொஞ்சத்தில் உண்மையுள்ளவனாயிருந்தபடியால், அநேக பட்டணங்களின்மேல் உன்னை அதிகாரியாக்குவேன்” – லூக்19:17. இவர்களே ஜீவ கிரீடத்தை பெறப்போகிறவர்கள். மரணபரியந்தம் இவர்களது நேர்மையும் உண்மையும் சோதிக்கப்படவேண்டும். இவ்வாறு சொல்லுவது, அவர்கள் கர்த்தரோடு செய்துகொண்ட பிரதிஷ்டையின் பொருட்டு

மரிப்பார்கள் என்று பொருளாகாது. இவ்வாறு மரிப்போரில் இரண்டு வகுப்பார் இருப்பார் – ஒன்று சிறுமந்தை, இவர்கள் பலியின் நிமித்தமாகவே மரிப்பார்கள். அடுத்து திரள்கூட்டத்தார் – கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாளில் காக்கப்படும்படி இவர்களது மாம்சம் அழிவுக்குள்ளாகி, ஆவியோ இரட்சிப்படையும்.

ஆகவே, மரணபரியந்தம் என்று நம் ஆதார வசனத்தில் கூறப்படும் பொருள் என்னவெனில், பலி மரணத்தில் நிறைவடையும்வரை விசுவாசத்தில் உண்மையாக நிலைநிற்பது ஆகும். எந்த நேரத்திலும் மரணத்தை சந்திக்க ஆயத்தமாயிருத்தலாகிய விசுவாசத் தன்மையாகும். முற்றிலும் தகனமாகும்வரை பலியின் உடன்படிக்கையை செய்து முடிக்க இது வழிநடத்தும்.

வாடாத ஜீவகிரீடம்

மாபெரும் கனம் அருளப்படுவதையே ஜீவகிரீடத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதைப்பற்றிய சிந்தனை வெளிப்படுத்துகிறது. பழங்காலத்து ஒலிம்பிக் விளையாட்டுக்களில் ஜெயித்தோருக்கு கொடுக்கப்படும் கிரீடம் பொதுவாகவே என்றும் பசுமையாக இருக்கும் இலைகளால்(Laurel leaves) செய்யப்பட்டிருக்கும். மேலும் யுத்தங்களில் மாபெரும் வெற்றிபெற்றோருக்கு என்றும் பசுமையாக இருக்கும் இலைகளாலான கிரீடத்தையே கொடுத்து கனப்படுத்துவர். புன்னைமரம்(Laurel tree) என்றைக்கும் பசுமையான மரமாகும். இது நிலைப்புத்தன்மைக்கு அடையாளமாய் உள்ளது. உண்மையுள்ள சபைக்கு அருளப்படும் மேலான கனத்தை சித்திரக் காட்சியாக அப்போஸ்தலர் இங்கு இதை விளக்கியிருக்கிறார். மாபெரும் பரிசு அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படவுள்ளது. இப்பொழுது தெரிவுசெய்தல் நடைபெற்று வருகிறது. தன் அழைப்பையும் தெரிந்துகொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்தவேண்டியது ஒவ்வொருவரது பணியாக உள்ளது – 2பேதுரு1:10,11.

வெற்றிவாகை சூடிய ஒவ்வொருவருக்கும் ஜீவகிரீடம் அளிக்கப்படும். இது விரைவில் வாடிப்போகும் கிரீடமல்ல, அல்லது ஒருசில வருடங்கள் மட்டுமே நிலைத்திருக்கும் கிரீடமல்ல, மாறாக நித்தியகாலத்துக்கும் நிலைத்திருக்கும் கிரீடமாகும். அதுமட்டுமல்ல, இந்த நித்திய ஜீவகிரீடம் உயர்தரமான ஜீவிய கிரீடமாகும். இது மிக உன்னதநிலைமையின் ஜீவன் ஆகும். ஆயிரவருடாட்சியில் நடைபெறும் திரும்பக்கொடுத்தலின்போது, மனுக்குலம் மனிதநிலைமையில் நித்திய ஜீவன்பெறுவர். தேவதூதர்களோ ஆவிக்குரிய நிலைமையில் நித்திய ஜீவனை சுதந்தரிப்பார். ஆனால் “முற்றிலும் ஜெயங்கொண்டவர்களுக்கு” கொடுக்கப்படும் ஜீவகிரீடமோ மற்ற ஜீவிய நிலைமையைக்காட்டிலும் மிக உயர்ந்ததும், இந்த பந்தயசாலையில் ஜெயித்தவர்களுக்கென ஒரு விசேஷ வெகுமதியாகிய மிக உன்னதமான தன்மையை உடைய, சாகாமை வாய்ந்த ஆவிக்குரிய ஜீவனாகும்.

“பெற்றுக்கொள்ளத்தக்கவர்களாக ஓடுவோம்” இலக்கு மிக சமீபம்

அச்சமின்றி முன்னேறியே ஓடு, என் ஆத்துமாவே

கடமை உன்முன் அங்கே ஒளிவீசும்

வனாந்தரங்கள் உன்னைச் சுற்றிலும் அனல் கக்கினாலும்

யோர்தான்கள் அலைபோல் பாய்ந்து சீற்றங்கொண்டாலும்

யோர்தானின் இப்புறத்து நிலம் உன் புத்திரசுவீகார ஆசீர்வாதம் அல்ல,

விரைந்து முன்னேறு, உன் கானானை கண்டடைவாய்,

அங்கே இளைப்பாறுதலில் பிரவேசிப்பாய்

R 5916

ராஜா பிரசன்னமாயிருத்தலின் அடையாளங்கள்

SIGNS OF THE PRESENCE OF THE KING

ஆதார வசனம் : மல்கியா 3:2

“ஆனாலும் அவர் வரும் நாளைச் சகிப்பவன் யார் ? அவர் வெளிப்படுகையில் நிலைநிற்பவன் யார் ? அவர் புடமிகுவனுடைய அக்கினியைப்போலவும், வண்ணாருடைய சவுக்காரத்தைப் போலவும் இருப்பார்”

தற்கால சவிசேஷயுகம் முடிவடைவதைக்குறிக்கும் திறவுகோல்வசனப்பகுதியே தீர்க்கதரிசியின் வார்த்தைகளாகும். அப்போஸ்தலர் பவுலால் தீர்க்கதரிசனமாக உரைக்கப்பட்டதும் இதே நாளைக் குறித்தேயாகும். “அவனவனுடைய வேலைப்பாடு எத்தன்மையுள்ளதென்று அக்கினியானது பரிசோதிக்கும் (1கொரிந்தியர்3:13). இதே நாளைக்குறித்து அப்போஸ்தலர் பேதுருவும் எழுதும்போது, “கர்த்தரின் மாபெரும் நாளில் வானங்கள் அக்கினியாலும், பூதங்கள் வெப்பத்தால் வெந்துஉருகியும்போகும். பூமியும் அதிலுள்ள எல்லாக் கிரியைகளும் எரிந்து அழிந்துபோம்” (2பேதுரு3:10) என்கிறார். இதே நாளைக்குறித்து செப்பனியா தீர்க்கதரிசி பேசுகிறார்; கர்த்தருடைய மாபெரும் நாளில் பூமி அனைத்தும் அவரது எரிச்சலின் அக்கினியினால் அழியும்(செப்3:8). ஏசாயா, எரேமியா, மற்றும் தேவனுடைய உண்மை தீர்க்கதரிசிகளில் அநேகர் இந்நாளைக்குறித்து தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தனர். கர்த்தருடைய தூதனால் அறிவுறுத்தப்பட்ட தானியேல் தீர்க்கதரிசி, அந்த நாளில் முன்னெப்போதும் இருந்திராத அளவு மகா உபத்திரவக்காலம் உண்டாயிருக்கும்” என்று எழுதினார்(தானி12:1). இந்த தீர்க்கதரிசனத்தை நம் கர்த்தரும் உண்மை என உறுதிப்படுத்தி, அந்த உபத்திரவத்தைப்போல் இனி ஒருபோதும் நிகழாது என்று அவ்வார்த்தைகளோடுகூட சேர்த்துக்கூறினார்—மத் 24:21,22.

இந்த நாளைக்குறித்து வேத வசனங்கள், “கர்த்தரின்நாள்”, “யேகோவாவின் நாள்”, “தேவனின் நாள்”, “கிறிஸ்துவின் நாள்”, “பழிவாங்கும் நாள்”, “கவனிக்கத்தக்க மாபெரும் நாள்” என்று கூறுகின்றன. இந்த நாளில் பழைய முறைமை அழிக்கப்பட்டு, புதிய மகிமையான முறைமை நடைமுறைக்கு வரும். இந்நாளைக்குறித்து முன்னுரைத்த தீர்க்கதரிசிகளும், அப்போஸ்தலர்களும் மற்ற எல்லோரும் விழுந்தபோதிலும் ஒருவகுப்பார் இந்நாளில் நிலைநிற்பர் என்று கூறுகின்றனர். அனைத்தும் அசைக்கப்பட்டு வீழ்த்தப்படும். அதன்பிறகே ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும், அந்த ராஜ்யமோ ஒருபோதும் அசைக்கப்படுவதில்லை, அது என்றைக்கும் நிலைத்திருக்கும்(எபி12:25-29). தற்கால சமுதாய முறைமை, பெயர்சபைகளின் அமைப்புக்கள், பொருளாதார அமைப்புக்கள், அரசியல் அமைப்புக்கள் அனைத்தும் அழிவுறும்.

கவிசேஷயுகத்தின்போது, கிறிஸ்தவராய் ஜீவித்துவந்திராத அநேகர், சபையோடு தங்களை இணைத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். வேதாகம நிலைப்பாட்டின்படி புறஜாதிகளாக அவர்கள் இருந்தபோதிலும், இன்றையநாகரீக உலகம் கிறிஸ்தவர்கள் என்று தங்களை அழைத்துக்கொள்வதன்மூலம், தங்களை புறஜாதிகள் என்று கூறும் கிறிஸ்தவரல்லாத புறஜாதிகளுக்கு முரண்பாட்டை வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த பல்வேறு தேசங்களிடையே அநேக மதங்கள் இருப்பதை நாம் காண்கிறோம். இந்த மதங்களிலும் பக்தர்கள் தேவனுக்கென்று தங்களை ஒப்புக்கொடுத்ததாக உரிமை பாராட்டிக்கொள்கின்றனர். ஆனால் அவர்கள் உரிமை பாராட்டுவதை சோதித்துப் பார்க்கும் நிலைப்பாடு தேவ வசனமே - கலாத்தியர்1:6-9ஐ காணவும். தேவன் மேசியாவின் ராஜ்யத்தை உண்மை திருச்சபைக்கு மட்டுமே அளிக்க இருக்கிறார். கிறிஸ்துவின் பலியின் ஊழியத்தினை தங்களது அஸ்திபாரமாகக்கொண்ட சிலர்மட்டுமே கிறிஸ்துவை நிஜமாக உடையவர்களாயிருந்து, இரட்சிப்பை அடைவார்கள். ஆனால் அவர்கள் தேவசித்தப்படி கிரியைகள் அனைத்தையும் செய்து, அவர்களது

குணாதிசயமாகிய அமைப்பை கட்டியெழுப்பி, இன்றையநாளின் “அக்கினி” அதை பட்சிப்பதன்மூலமே மாபெரும் இரட்சிப்பை அடையமுடியும். பெயர்சபைகளிலுள்ள களை வகுப்பார் கட்டப்பட்டு, சுட்டெரிக்கப்படுவார்கள். தனித்தனி நபர்களாக அல்ல, மாறாக முழுதத்தம் செய்த கிறிஸ்தவர்களாக. அதாவது அவர்களது முழு அர்ப்பணிப்பின் தவறான தோற்றம் அஸ்திபாரமில்லாததாக வெளிப்படுத்தப்படும். அவர்கள் பெருமளவு தவறின்பிடியில் இருந்திருக்கிறார்கள் என்றும், எந்தளவுக்கு சத்தியத்திலிருந்து விலக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றும், அவர்கள் தங்களைத்தாங்களே அறிந்துணர்வார்கள்.

அக்கினியின்மூலம் காக்கப்பட்டோர்

கிறிஸ்துஇயேசு என்ற ஒரே உண்மை அஸ்திபாரமாகிய கற்பாறைமேல் நிற்பவர்கள் யாரெனில், இயேசுவை தங்கள் ஈட்டுக்கிரய பலியாக ஏற்று, தங்களை முழுமையாக தேவனுக்கு கர்த்தர்மூலமாக ஒப்புக்கொடுத்தவர்களாவர். இவர்கள் அனைவரும் ஒரே நம்பிக்கைக்கு அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்(எபேசி4:4). இவர்களில் அநேகர் தங்கள் அழைப்பையும் தெரிந்துகொள்ளாதவையும் உறுதிப்படுத்தத்தவறி, பெரும் இழப்பை அடைந்து வேதனைப்படுவார்கள். பொன், வெள்ளி, விலையேறப்பெற்ற கல்லாகிய சத்திய அமைப்பினாலும், கர்த்தரிடத்தில் முழு இருதயத்துடனான ராஜரீக விசுவாசத்தாலும், கிறிஸ்துவாகிய அந்த அஸ்திபாரத்தின்மேல் முறையாக கட்டவில்லை. இவர்கள் அதிக உபத்திரவத்தின் மூலமாக கீழான மகிமையை சுதந்தரிப்பர். சிங்காசனத்தின்முன்பாக ஆளுகை செய்பவர்களாக அல்லாமல், ஆளுகை செய்யும் வகுப்பாருக்கு கனமுள்ள ஊழியக்காரர்களாக, இவர்கள் ராஜ்யத்தின் மேலான மகிமைகளை இழந்து வேதனைப்படுவர். பரிசுத்தஆவியால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற எல்லோரும், ஆவிக்குரிய நிலைமையில் பிறப்படைவர், அல்லது ஜீவனை முற்றிலுமாக இழப்பர். தங்களை முழுவதும் உண்மையுள்ளவர்கள் என்று நிரூபித்தவர்கள், தெய்வீக ஜீவிகளாக பிறப்படைவார்கள். தங்களை முழுவதும் உண்மையுள்ளவர்களாக நிரூபிக்கத் தவறினவர்கள் மாபெரும் “பரிசுப்பொருளை” அடையத் தவறினாலும், தங்களை விலைக்கிரயமாக்கின கர்த்தரை மறுதலிக்காதபடியால், ஆவிக்குரிய ஜீவிகளாக கீழான வரிசையில் பிறப்படைவார்கள்.

இந்த யுகத்தின் முடிவை அடையாளமாகக்கொண்ட உபத்திரவங்கள், அலட்சியப்போக்குக் கொண்ட இவர்களை முற்றிலுமாக விழித்தெழுச்செய்யும். இந்த யுகமுழுவதிலும் இவ்வகுப்பாராய் இருந்துவருவோர்மேல் குறிப்பிடத்தக்க விசேஷித்த உபத்திரவங்கள் வருவதை நாம் உணர்ந்திருக்கிறோம். ஆனால், இந்த வகுப்பாரில் இந்த யுகமுடிவில் ஜீவிப்பேரில் பெரும்பாலானவர்கள் மகா உபத்திரவத்திற்குள் செல்லவேண்டியது அவசியமாயிருந்தது. அவர்கள் தங்கள் கரைபட்ட நீதியின்

வஸ்திரங்களை, ஆட்டுக்குட்டியானவரின் இரத்தத்தால் வெண்மையாக கழுவிக்கொள்ளவேண்டும்.(வெளிப் 7:9-17). அவர்கள் தங்களை சுத்திகரித்தபிற்பாடு, தங்களது ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட பாகத்தை அடைவார்கள். ஆனாலும் அவர்கள் அழைக்கப்பட்ட மாபெரும் மகிமையோடு ஒப்பிடுகையில் மிகமிக கீழான மகிமையையே அடைவார்கள்.

அப்போஸ்தலர் பவுல், அடிப்படை முக்கியத்துவம்வாய்ந்த சரியான போதனை உபதேசங்களை தன் நிருபங்களில் விசேஷமாக வலியுறுத்துகிறார். பவுலோ அல்லது அப்பொல்லோவோ அல்லது பரலோகத்திலிருந்து வந்த தேவதூதனோ, யார் போதித்தாலும், அது நம் கர்த்தரால் கொடுக்கப்பட்ட அஸ்திபார போதனைகளுக்கு இசைவாக இருக்கவேண்டும்(கலாத்தியர்1:6-12). தாம் அவர்களுக்கு போதித்தவைகள் தேவனிடமிருந்து வந்தவை என்று பவுல் நிச்சயப்படுத்துகிறார். ஆகவே மற்றொரு சுவிசேஷத்தை வானத்திலிருந்து ஒரு தூதன் வந்து அவர்களுக்கு பிரசங்கித்தால், அந்த தூதன் கர்த்தருடைய உண்மையிலிருந்து வழிவிலகியிருக்கிறான் என்பதற்கான நிருபணமாய் இருக்கும். சபைக்கான அஸ்திபார போதனை என்னவெனில், ஆதாமுக்கும் அவன் சந்ததியாருக்கும் மீட்பின் விலைக்கிரயத்தை செலுத்தி அவர்களை பாதுகாக்கவே இயேசுகிறிஸ்து மரித்தார் என்பதேயாகும். இதை இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாகவும் அவரது உண்மையுள்ள பிரதிநிதிகள் மூலமாகவும் தெய்வீக நியாயப்பிரமாணத்தின் அடையாளங்களில் வெளிப்படுத்தப்பட்டதன் மூலமாகவுமே தாம் பெற்றுக்கொண்டதாக பவுல் கூறுகிறார். இந்த அடிப்படை சத்தியத்தை உண்மையுடன் யார் போதித்தாலும், தேவ ஜனங்களுக்கு அது ஒரு நிஜமான உதவியாக இருக்கும். ஒருவேளை அப்படிப்பட்ட ஒரு போதகர் இந்த முறையான அஸ்திபாரத்தின்மேல் கட்டப்பட அவர்களுக்கு உதவிசெய்திருந்தாலும், விசுவாசம் மற்றும் குணாதிசய அமைப்பு கர்த்தரின் பெரிதான நாளில் பரீட்சைக்கு உட்படுத்தப்படும்போது நிலைநிற்காமற் போகலாம் ஏனெனில் அந்த நாளின் அக்கினி இந்த அமைப்பின் தன்மை எத்தகையது என்று நிச்சயமாக பரிசோதிக்கும். இதன் தொடர்ச்சியாக போதகரும் கற்பவரும் நஷ்டமடைந்தாலும், “அக்கினியினால்” இரட்சிப்பை அடைவார்கள்.

சத்தியத்தால் ஊறுவிளைவிக்காதிருத்தல்

நமது திறவுவசனமாகிய தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறும் செயல்பாட்டிலுள்ளது. “புடமிடுகிறவனுடைய அக்கினி” தனது வேலையை தற்போது செய்துவருகிறது. நம்மைச் சுற்றிலுமுள்ள ஆயிரக்கணக்கானோர், பத்தாயிரம்பேர் விழுக்கின்றனர். இந்நேரத்தில் தீர்க்கதரிசியின் கேள்வி மிகவும் ஏற்புடையதாயிருக்கிறது. அப்போஸ்தலர்கள் நித்திரையடைந்ததிலிருந்து

போலிபோதனைகள் சபையை நிரப்பி, அநேக நூற்றாண்டுகளாக மனுக்குலத்தை மதரீதியான பாடங்களை பகுத்தறிவோடு நிதானிக்க முடியாதபடி திராணியற்றுப்போகப் பண்ணியுள்ளது. இக்காரியத்தைப்பொறுத்தவரை கடந்தகாலங்களில் நாம் நம் சொந்த அனுபவங்களை பெற்றிருக்கிறோம். எப்பொழுதெல்லாம் மதக்கோட்பாடுகள் பேசப்படுகிறதோ, அப்பொழுதெல்லாம் நம் சுவாபுறிவை(common sense) இழந்தவர்களாக காணப்பட்டோம். தற்பொழுது நமது பகுத்தறிவை பயன்படுத்தி, அகோர தண்டனையாகிய பயத்தை நாம் தொலைத்துவிட்டோம். இயேசு மற்றும் அப்போஸ்தலர்கள் போதித்த போதனைக்குள் மீண்டும் வந்து சேர்ந்திருக்கிறோம். அவை மகா மேன்மையானதும் அருமை வாய்ந்ததுமாயிருக்கிறதை கண்டடைந்துள்ளோம்.

சத்தியத்தை இந்நாளின் அக்கினி எல்லோருக்கும் வெளியரங்கமாக்கும்போது, தவறை போதிப்பவர்கள் விரைவில் அவமானத்துக்குள்ளாவர்(ஏசா 66:5). யுகங்களுக்கடுத்த மாபெரும் தெய்வீக திட்டத்தின் வல்லமை சத்தியத்துக்கு முரண்பாடானவற்றை வெற்றிகரமாக வெளிப்படுத்தும். இதற்கெதிராக எந்த நாவும், எந்த எழுதுகோலும் நிற்கமுடியாது. தன் எதிரிகளுக்கு முன்பாகவும், அதன்மேல் திடீர்த்தாக்குதல் நடத்துகிற எல்லோர்மேலும் இது பலம் வாய்ந்ததாயிருக்கும். அது தன் எதிரிகளின் அறிவீனத்தை முன்பே உலகமுழுவதும் அறியப்பண்ணும். “அங்கே புலம்பலும் பற்கடிப்பும் இருக்கும்”

ராஜா பிரசன்னமாயிருத்தலின் முக்கியத்துவம்

தம் ராஜ்யத்தை தம் உடைமையாக்க ராஜா வந்திருக்குதல் என்பதன் பொருள் என்னவெனில், சபையாரை பரீட்சித்து, நியாயந்தீர்த்து நடத்துவதும், தனிப்பட்டவர்களையும் தேசத்தையும் பரீட்சித்து நியாயந்தீர்த்து நடத்துவதும் ஆகும். அது உணர்த்தும் பொருளானது, ராஜ்யம் முழுமையாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும்போது, பூமிக்குரிய சீர்திருத்தவாதிகள் ஒருபோதும் முயற்சித்திராத அளவுக்கு, தீயசெயல்களை ஒடுக்கும் தன்மை இருக்கும். எந்த வடிவிலும் தீமை செய்வதற்கு உரிமம் அளிக்கப்படாது. நியாயம் செய்வதற்காக சுதந்திரம் வழங்கப்படும். பூமியின் நீதியுள்ள ராஜா ஆளுகைசெய்ய வந்திருப்பதன் பறைசாற்றுதலை ஒருசிலரே அனுபவித்து மகிழ்ந்திருப்பார்கள் என்பதில் ஆச்சரியம் எதுவுமில்லை. அநேகருக்கு இது, மனிதர்மேல் தற்காலத்தில் ஆதிக்கம் செய்யும் அனுகூலத்தை இழப்பதாக பொருள்படுகிறது. பெரும்பாலானவர்களுக்கோ மனம்போனபோக்கில் பாவத்தின் வழியில் உல்லாசமாயிருப்பதற்கு தடை ஏற்படுத்துவதாகவும், பாவ வழியை வெட்டிவிடுவதாயும் பொருள் கொள்கிறார்கள்.

அப்படி இருந்தபோதிலும், ராஜாவும் ராஜ்யமும் இங்கு வருவதோடு மட்டுமல்லாமல், இங்கேயே

நிலைத்திருக்கும். சபையிலும் சமுதாயத்திலும் உள்ள தற்கால உபத்திரவங்களும், அசைக்கப்படுதலும், ஜனங்களை பொதுவாக விழித்தெழுச்செய்வதுமே ராஜாவிடமிருந்தும் ராஜ்யத்திலிருந்தும் வெளிப்படும் ஆதிக்கத்தின் முடிவாக இருக்கும். மனுஷர் இதை அறியாதபோதிலும், தேவராஜ்யம் தரும் அடிகள், தற்போது பூமியின் ராஜ்யங்கள் அனைத்தையும் மூழ்கடிக்க ஆயத்தமாக்கப்படுவதன்மூலமும், இதனால் உலகில் நீதி ஸ்தாபிக்கப்படுவதன் வழி திறக்கப்பட்டு, மனிதரது இருதயங்கள் தாழ்மையைக் கற்று, பூமியை கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொணரும் தேவ அரசாங்கத்தின் நீதிக்கேற்ப தங்களை ஆயத்தப்படுத்திக்கொள்வர். உலக ஆவியையுடைய மனுஷர் இதை அறிந்துணர மாட்டார்கள். இந்த ராஜ்யம் கண்ணுக்குப் புலப்படும்படி காட்சிக்குரியதாக, வெளியரங்கமாய் வராது. ஆகவே, இதோ இங்கே என்றும் அதோ அங்கே என்றும் அவர்களால் கூறமுடியாது.

அச்சந்தருகிற யுத்தம் எவரும் பாதிக்கப்படாதவகையில் தற்பொழுது கொந்தளித்து வருகிறது. ஒவ்வொரு நாளும் பலமாக வளர்ச்சிபெற்று பயங்கரமாய் உருவெடுத்து வருகிறது. இந்த உபத்திரவம் விரைவில் முடிவுக்கு கொண்டுவரப்படும். முன்னிலைமையைப்போல் காரியங்கள் விரைவில் சீர்பொருந்தும் என்று தங்களைத்தாங்களே திடப்படுத்திக்கொண்டு, மற்றவர்களையும் திடப்படுத்தி, சமாதானம் ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கையில் ஜனங்கள் இருந்துவருகிறார்கள். தேவன் இந்த உபத்திரவத்தை அனுமதிக்க திட்டமிட்டிருக்கிறார் என்றும், அது பரவி முழு உலகையும் ஆக்கிரமித்து, தற்கால ஏற்பாடுகளை முற்றிலுமாக கவிழ்த்துப்போடும் என்பதை நம்ப மறுத்து, உண்மை நிலைமைக்கு தங்களை குருடாக்கிக்கொள்கின்றனர். அவர்களுடைய கண்களை சுயநலம், பெருமை மற்றும் பண ஆசை மூடிவைத்துள்ளன.

இந்த நேரத்தில் பாவத்துக்கெதிராக நீதியுள்ள தேவனின் நியாயத்தீர்ப்புகள் வரவேண்டியது அவசியம். ஆனால் அதன் உச்சகட்ட முடிவுகள் மகிமை நிறைந்ததாய் இருப்பதற்காக நாம் நன்றியுள்ளவர்களாய் இருக்கவேண்டும். உலகம் சிட்சிக்கப்பட்டு, கீழ்ப்படுத்தப்பட்டு அச்சம் நிறைந்த அக்கினியின் ஞானஸ்நானத்தாலும் இரத்தத்தாலும் சுத்திகரிக்கப்படும். அப்பொழுது பாவம் சுயநலம் மற்றும் ஊழல்கள் போன்றவை சட்டப்படி வெளிக்கொணரப்பட்டிருக்கும். அவ்வேளையில் மனுக்குலம் கர்த்தருடைய மீட்புக்காக அழுது, ஏங்கித்தவித்து காத்துக்கொண்டிருக்கும். அவரோ அவர்களது மன்றாட்டைக்கேட்டு அவர்களை விடுவித்து ஆசீர்வதிப்பார்.

ஆனால், வரவிருக்கும் ராஜா என்பது, இந்த உலகின் ராஜ்யங்களை பொதுவாகவே கவிழ்த்துப்போடும் என்றும், அதிக உபத்திரவம் இருக்கும் என்பதுமே

பொருளாக இருக்கிறது. தேவனுடைய ராஜ்யங்கள் என்று அதிகாரப்பூர்வமாக அறிவித்திருக்கும் ராஜ்யங்களோ, நிஜமாகவே இவ்வுலகின் அதிபதியாகிய சாத்தானின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ளன. இந்த சாத்தானை வேதம் “ஆகாயத்துஅதிகாரப்பிரபு” என்றும், “கீழ்ப்படியாமையின் பிள்ளைகளிடத்தில் தற்போது கிரியைசெய்கிற ஆவி” என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறது(யோவ 14:30; 16:11; எபேசி 2:2). சமுதாயத்தை அசையப்பண்ணும் தன்மை, தேவநீதி நிலைநாட்டப்படும்வரை நீட்டித்திருக்கும் காலம்போன்றவை, முன்னெப்போதும் அறிந்திராததாயிருக்கும். இது முழுமையாக நிறைவேற்றப்படுவதால் மற்றுமொரு அசையப்பண்ணுதல் ஒருபோதும் அவசியமாயிராது(எபி 12:26,27). அதன்பொருள் என்னவெனில், குயவன் செய்யும் பாணைபோல் உலகின் ராஜ்யங்களும் பேரரசுகளும் சுக்குநூறாக நொறுக்கப்படும் என்பதேயாகும். அதாவது, தற்கால சபைக்கடுத்த வானங்களும், அதன் பிரகாசிக்கின்ற நட்சத்திரங்களில் அநேகரும் விழுந்துபோவார்கள். தற்போதைய மெய்கவிசேஷமாகிய சூரியவெளிச்சமும், நியாயப்பிரமாணமாகிய சந்திரனின் வெளிச்சமும் அதன் நிழல்களும் அடையாளங்களும் எளிதில் புரியாதபடி, உலகஞானத்தின் அடர்ந்த மேகங்களால் மறைக்கப்பட்டுள்ளன. “சூரியன் இருளாகவும், சந்திரன் இரத்தமாகவும் மாறும்”(யோயேல்2:30,31).

சுயநலம் மற்றும் ஜீவனை பலம்குன்றச்செய்யும் புண்கள் இவைகளிலிருந்து சமுதாயம் விடுவிக்கப்படுவதால் அநேகர் சந்தோஷமடைவர். அவர்கள் விரும்பி உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொண்ட குறிப்பிட்ட நீண்டகாலப் பாவங்களை கர்த்தர்தாமே நீதியும் பாரபட்சமற்ற ஒருநியாயாதிபதியுமாக இருந்து நீக்குவார் என்று அவர்கள் அறிந்துணர்வார்கள் என்று தோன்றுகிறது. அவர்களது உள்ளார்ந்த சுயநலம் அறியப்பட்டுவிடுமோ என்ற பயம் அவர்களுக்கு இருந்தது. அவ்வாறே அவர்களது பயங்கள் கண்டறியப்பட்டன. இருளில் மறைந்திருக்கிற அனைத்தையும் அவர் வெளிச்சத்துக்கு கொண்டுவந்து, தனிப்பட்டதும், வெளிப்படையானதுமான பாவம் மற்றும் சுயநலங்களை அடக்கி சரிப்படுத்துவார். முன்பு ஒருபோதும் புரிந்துகொண்டிராதவகையில் ஊழல்களின் ஆழங்களை வெளிப்படுத்துவார்.

“அவர் நியாயத்தை நூலும், நீதியைத் தூக்கு நூலுமாகவைப்பார்; பொய் என்னும் அடைக்கலத்தைக் கல்மழை அழித்துவிடும். மறைவிடத்தை ஜலப்பிரவாகம் அடித்துக்கொண்டுபோகும்” “அவர் உயரத்திலே வாசமாயிருக்கிறவர்களையும் கீழே தள்ளுகிறார், உயர்ந்த நகரத்தையும்(பாபிலோன்) தாழ்த்துகிறார். பொய்களை தங்கள் அடைக்கலமாகக்கொண்டோரை” அவர் தரைமட்டும் தாழ்த்தி, அது மண்ணாகும்படும் இடியப் பண்ணுகிறார்” – ஏசா28:15,17; 26:5,6.

சத்தியத்தின் மகிமையான கொடியை உயர்த்திப்பிடியுங்கள்

கார்த்தருடைய நாள் உலகின்மேல் திருடனைப்போலவும் கண்ணியைப்போலவும் வரும் என்றும், தேவனிடத்தில் முழுமையாக தங்களை ஒப்புக்கொடுத்தவர்கள் மட்டுமே வெளிச்சத்திலிருந்து, அஜாக்கிரதையாக விடப்படமாட்டார்கள். தங்களை ஒப்புக்கொடுத்தவர்களில் அநேகர், பரலோக ராஜா மாம்சத்தில் வருவார் என்று எதிர்பார்த்து, வஞ்சிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர் முதலாம் வருகையில் மாம்சத்தில் வந்ததன் ஒரே காரணம், மனிதனுக்கு ஈட்டுக்கிரமமாக, மரணத்தின் பாடுகளை ஏற்பதற்காகவே என்பதை அவர்கள் மறந்துவிட்டார்கள். அவ்வாறு மரணத்தை சகித்ததன் நிமித்தமாக, தற்போது உன்னதங்களுக்கு உயர்த்தப்பட்டு, ஒரு மகிமையான ஆவிக்ஞரிய ஜீவியாக வீற்றிருக்கிறார்.

“அவர் மாம்சத்திலே கொலையுண்டு ஆவியிலே உயிர்ப்பிக்கப்பட்டார்” (1பேது3:18). “நாங்கள் கிறிஸ்துவையும் மாம்சத்தின்படி அறிந்திருந்தாலும், இனி ஒருபோதும் அவரை மாம்சத்தின்படி அறியோம்” என்று பவுல் அப்போஸ்தலனும் கூறியிருந்ததை அவர்கள் மறந்தனர் (2கொரிந்5:16). குரு தம் இரண்டாம் வருகையில் எப்படி வருவார் என்பதைக் காண தேவனுடைய உண்மை குழந்தைகள் அதிகதிகமாக வருகிறார்கள். இவர்கள் தங்கள் மாம்சக்கண்களில் அவரை மாம்சத்தின்படி எதிர்பார்ப்பதில்லை.

மனிதனது துன்பங்களுக்கும் தவறுகளுக்கும் தீர்வை அளிப்பது, மகிமையின் ராஜாவும் அவரது ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட ராஜ்யமுமே என்று அறிந்திருக்கிற நாம், பாரஞ்சமந்து தவிக்கிற சிருஷ்டிகளுக்கு இந்த ராஜ்யத்தைக்குறித்து எடுத்துரைக்கவேண்டும். அதற்குபதிலாக, அவர்களுடைய சொந்த முயற்சிகள் எந்த நிஜமான நன்மையையும் தரமுடியாது. தற்கால உலகமனைத்தின் சூழ்நிலைகளின் காரணத்தை அவர்களுக்கு எடுத்துரைத்து, உலகமுழுவதும் வியாபித்துள்ள துன்பங்களுக்குப்பின்னால், உலகத்தோற்றத்துக்கு முன்பே பரிசுத்த தீர்க்கதரிசிகள் அனைவராலும் முன்னுரைத்த, மகிமை நிறைந்த திரும்பக்கொடுத்தலின் காலங்கள் வரவிருப்பதையும் கூறவேண்டும். ஆதாமுடைய முழு சந்ததியாரையும் மீட்கும் விலையாக இயேசுவின் மரணம் இருப்பதையும் அவர்களுக்கு எடுத்துரைக்கவேண்டும். அதோடு, அவரது சபையாரை மீட்பது மட்டும் அவரது இரண்டாம் வருகையின் நோக்கமாய் இராமல், சாத்தானைக் கட்டுவதும், அவனால் சிறைப்பிடிக்கப்பட்டவர்களை விடுவிப்பதும், பிரேதக்குழிகளிலுள்ள அனைவரையும் விடுவிப்பதும், புதுஉடன்படிக்கையின் நிபந்தனைப்படி தேவனுடைய புத்திரர்க்குரிய சுதந்திரத்தை அடையும் வாய்ப்பை

அனைவருக்கும் தருவதும் மிகவிரைவில் ஸ்தாபிக்கப்படும்.

R 1004

தந்தை உன்னையே நேசிக்கின்றாரே -

யோவான் 16:27

அமைதியடைவாய் என் ஆத்துமாவே, யேகோவாதேவன் உந்தன் சிநேகமே அதிகரிக்கும் உன் சோர்வினாலே பதற்றம் முறுமுறுப்பு சலிப்பும் வேண்டாமே, உந்தன் பயணம் இருளாய் தனிமையாய் உணர்ந்திட்ட போதிலும், அவரோ உனையே மறப்பதுமில்லையே. எப்போதுமே உனையே அவர் நினைத்துக்கொண்டே இருக்கின்றாரே, நம்பிக்கை கொண்டே வாழ்ந்திடுவாயே - அவர் சித்தம் செய்வதொன்றே உந்தன் சிரத்தையாக வேண்டுகோள்.

அவரே உனைக் கரம்பற்றி நடத்துகிறார் மகிழ்வும் பேராவலும் உள்ள குழந்தையாகவே, உன்னை அவரே நடத்திடுவாரே, நீயும் அவருடன் நடந்திடுவாயே தந்தையே உன்னை ஒப்புரவாக்கினார், ஏற்றவேளை வந்திடும் நாளை, அழைப்பார் உனையே அப்போதே, அவரோடேகூட வழிநடந்தாலே உந்தன் வழியோ பிரகாசமாகுமே, எதிரி என்னதான் பலவானாய்த் தெரிந்தாலும், திடனை மட்டும் இழந்துவிடாதே, கிறிஸ்துவே உந்தன் பெலனாம், போரிடுவாரே உந்தன் அருகிலிருந்தே, அடையும் இலக்கு அருகினிலுள்ளதே, நீண்டுகொண்டே போவதுமில்லையே, பரிசை அவரே தந்திடுவாரே, பூமிக்குள் உந்தன் போராட்டம் ஓயும் நிரந்தரமே, மீண்டுமாய் கரும்முயற்சி செய்வதோ, போராட்டம் பயமோ ஏதுமிராது, உனக்கான வெகுமதியுடன் வருகிறாரே, மிகமிக அருகினில் வந்துவிட்டாரே, வாக்குத்தத்த சிம்மாசனமிருந்தே வெகுமதியோடே மகிமையிலே வந்துவிட்டாரே, ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர் நகரத்துள் நெடுநாள் முன்பே உன்பாதம் நிற்குதே, உந்தன் ஆபத்தும் கடந்தேவிட்டதே, பொக்கிஷமனைத்தும் பாதுகாக்கப்பட்டதே, உந்தன் கண்ணீர் அனைத்தையும் துடைப்பார், உன்னிலே மகிழ்ச்சி நிலைத்திடும் என்றுமே - Horatius Bonar